

SKAUTU AIDAS

JULY - AUGUST 2006

VOL. 83 NO.4

SKAUTŲ AIDAS

LIEPA - RUGPJŪTIS 2006 - 4

"SKAUTŲ AIDAS" (USPS 497-840) is published bi-monthly for \$10.00 per year by Lithuanian Scouts Association, Inc. a not for profit Illinois Corporation, 4613 W. 106th Place, Oak Lawn, IL 60453-5246.

Periodicals postage paid at Oak Lawn, IL and additional mailing offices.

POSTMASTER:

Send address changes to
SKAUTŲ AIDAS,
4613 W. 106 PL
Oak Lawn, IL 60453-5246

Office of Publication:
SKAUTŲ AIDAS
 4613 W.106thPlace
 Oak Lawn, IL 60453-5246

Managing Editor:
 Mrs. Albina Ramanauskas
 4613 W. 106th Place
 Oak Lawn, IL 60453-5246

SKAUTŲ AIDAS
 Oficialus LIETUVIŲ SKAUTŲ
 SĄJUNGOS organas
 Isteigtas 1923.III.23
 Šauliuose, Lietuvoje.
LEIDŽIA LSS TARYBOS PIRMIJA

Redaktor
 v.s.Al Namikienė
 580 E.Park Ave.
 Elmhurst, IL. 60126-3646
 Tel. (630) 279-8577

Techninis redaktorius
 Jonas Kuprys

Administrator
 v.s.Albina Ramanauskienė
 4613W. 106thPlace
 Oak Lawn, IL 60453-5246
 708-423-4095

Prenumerata metams	\$10.00
Oro paštu į užsienį	\$40.00
Garbės prenumerata	\$20.00
Garbės leidėjo prenumerata	\$30.00

"Skautų aidui" straipsnius, nuotraukas, pranešimus atsiuntė:

v.s.fil. A.Saulaitis, SJ, v.s.fil. R. Rudaitienė, Lemont, IL, s. R. Lemon, Toronto, ON, v.s. F. Mockus, Toronto, ON, s. E. Černienė, Worcester, MA, s. I. Meiklejohn, Etobicoke, ON, O. Žilinskienė, Kaunas, v.s.fil. L.Milukienė, Plainview, NY, v.s. N. Užubalienė, Engadine, Austr., s.fil. V.Lietuvninkas, Lemont, IL, v.s. D. Mažeikienė, Los Angeles, CA, Z. Astrauskaitė, Siesikai, s.v. Rubinski, Cleveland, OH, v.s. G. Kijauskas SJ, Cleveland, OH, v.s.fil. Z. Rahbar, Westlake Village, CA, j.ps. K. Mattis, Champaign, IL, v.s.fil. V. Vilkas, Saugus, CA, s.fil. T. Dundzila, Alexandria, VA

Visiems nuoširdus ačiū!

Sesė Alė N.

Pirmame viršelyje:

"Mindaugo" draugovė Vašingtone.

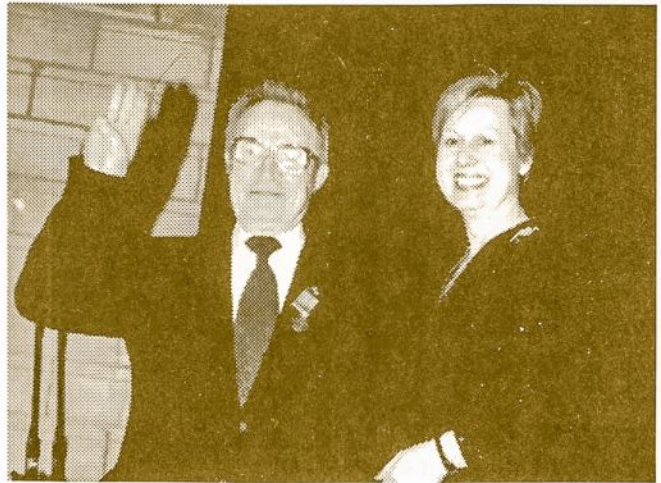
Priekyje: Antanas Petraitis, Lukas Draugelis, Andrius Mickus, Lukas Metzger, Erikas Laignel. Stovi: Matas Mickus, Renata Petraitytė, Monica Locatis, Katrytė McPartland, Gabriele Gedo, Romas Metzger, Alina Orentaitė, Gintarė Meižytė, Marius Orentas.

Vadovai: s.v.kand. Mike Mikolaitis, s.v. Tomas Skučas, s.v. Gailius Draugelis, d-kas s.fil. Tomas Dundzila, d-ko pavaduotojas ps. Paulius Mickus.

Nuotr. Vitos Laignel

Mūsų Brolis – Savanoris

Skautiškuoju saliotu v.s. Feliksas Mockus dėkoja LR
ambasadorei Sigutei Jakštytei, įteikusiai jam Kario-Savanorio
medalį - KAM

2006 m. Vasario 16 d. proga, Toronte, v.s. Feliksui Mockui KAM – Kario savanorio medalį įteikė LR Ambasadorė Kanadai Sigutė Jakštontytė. Sveikindami mūsų brolių Feliksą, dalinamės trumpo pašnekesio prisiminimais.

Vokiečių okupacijos metais (1941-1944) Lietuvoje gen. Povilas Plechavičius 1944 m. vasario 16 d. per radiją pranešė lietuvių tautai apie Vietinės Rinktinės steigimą. Jos paskirtis buvo kovoti prieš artėjančią Lietuvai grėsmę – bolševikus. Per kelias dienas savanorių įstojo daugiau nei reikėjo ar buvo tikėtasi.

Ir mūsų brolis Feliksas, palikęs Ukmergės gimnazijos suolo, stojo savanoriu. Jie – jauni kareivėliai gimnazistai su daina išėjo ruoštis tarnauti tėvynei. Bet trumpam. Kai vokiečių valdžia pareikalavo, kad gen. Plechavičius įjungtų Vietinę rinktinę į vokiečių karines pajėgas, jis nesutiko ir Vietinė rinktinė buvo prievarta išformuota. Gegužės 15 d. gen. Povilas Plechavičius vokiečių buvo areštuotas, jo štabo nariai karininkai suimti, nugabenti į Gestapo rūmus ir išvežti į koncentracijos stovyklą prie Rygos.

Karys Feliksas tą gegužės 15 d. naktį nešė sargybą netoli Alšėnų pilies, Vilniaus krašte. Anksti rytą atvažiavo vokiečių sunkvežimiai, lydimi šarvuočio. Visai kuopai liepė lipti į sunkvežimius ir išvežė kaip belaisvius per Vilnių, Kauną, Kybartus į Vokietiją darbams vokiečių kariuomenei.

Apvaizdos globojamas, baigiantis karui, pabėgo iš belaisvės Beleen miške į Malente, kur jau veikė Raudonojo Kryžiaus įstaiga. Gavęs pagalbą, po kiek laiko pasiekė pabėgėlių D.P. stovyklą Haffcruge. Prasideda kitas gyvenimo tarpsnis.

Iš Haffcrug brolis Feliksas dažnai važiuodavo į Luebec,

kur veikė lietuvių gimnazija, gyvavo “Baltijos” tuntas. Neustadt vietovėje jis suorganizavo mišrią “Šarūno” draugovę, o netoliese – Eutin miestelyje, D.P. stovykloje buvo skautų vietininkija vadovaujama s. Gerardo Juškėno, su kuriuo gražiai bendradarbiavo. 1947 m. “Baltijos” tunto stovykloje brolis Feliksas tampa skautu vyčiu, o 1948 m. vasario 25 d. žengia paskutinius žingsnius Vokietijoje į Bremenhaven uostą, į “General Sturgis” laivą kelionei į Kanadą. Su savo geru draugu Meilučiu Marčiukaičiu iš kun. Šarkos sužinoję, kad laive reikės darbininkų, tuoj užsirašo ir praneša kitiems lietuviams, kurie paseka jų pavyzdžiu.

Laivui tolstant nuo kranto – “pasidarė graudu – paliekam Europą, paliekam brangią Tėvynę, kurioj augom, kuriai laisvę iškovojome mūsų tėveliai. Dabar ji žiauriųjų komunistų kankinama, o mes turim ieškotis naujų namų...”

Atlante kilo nemažos audros, tai jų – darbininkų komandai buvo darbo... Bet gi – lietuviai. Tuo pačiu laivu plaukė dvi dainininkės (altas ir sopranas) iš Čiurlionio ansamblio. Puikiai abi dainavusios. O Meilutis ir Feliksas – baritonas ir tenoras, tai sudarė kvartetą ir linksmino keli-autojus.

Kovo 4-oji – ant Atlanto bangų. Lietuviai susirinko ant denio, visi giedojo “Marija, Marija” ir Lietuvos himną. Vieni ant denio likę šeši skautai vyčiai tą šv. Kazimiero dieną užbaigė giesme “Ateina naktis”.

Naujon žemėn išlipo Halifaxo uoste. Ten pat geležinkelio stotis ir 12 val. nakties traukinys jau veža gilyn į

Nukelta į 2 psl.

ĮVERTINIMAS IR PADĖKA

LSS Tarybos Pirmija 2006 m. balandžio 2 d. Geležinio Vilko ordinu apdovanojo LSS Australijos rajono vadą v.s. Henriką Antanaitį, LSS Katalikų dvasios vadovą v.s. Gediminą Kijauską SJ ir Akademinio Skautų Sąjūdžio vadijos Pirmininę v.s.fil. Zitą Čarneckaitę Rahbar.

LSS Tarybos Pirmininkas v.s.fil. Rimantas Griškėlis viename iš paskutiniųjų jo kadencijoje įsakymų (Nr.18, 2006.04.02) rašo:

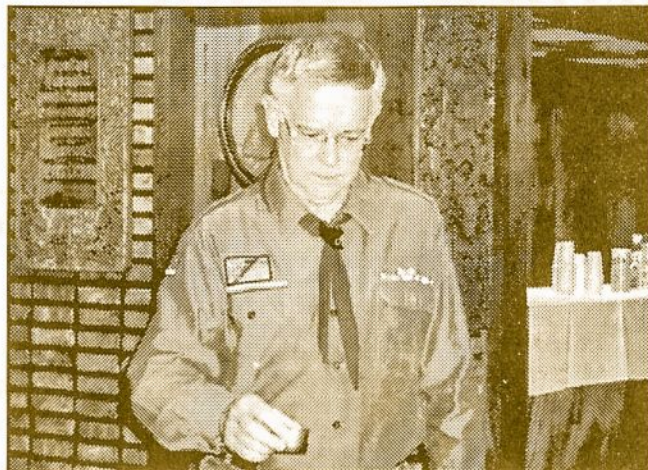
“Nuoširdžiai dėkoju visiems Broliams ir Sesėms už Jų pasišventimą skautijos labui, už pavyzdinę darbą savuose vienetuose ir atliktas ilgametes pareigas. Linkiu dar daug gražių skautiškų dienų mūsų gretose.”

v.s. HENRIKAS ANTANAITIS

Į lietuviškąją skautybę įstojęs 1953 m. Sydnejuje, brolis Henrikas iki šių dienų skautiškoje rikiuotėje.

Jo eitų pareigų eilė – ilga. Buvo draugininku, tunto adjutantu bei pavaduotoju, daugelio stovyklų vadovu. 1978-1983 m. buvo “Džiugo” tunto tuntininku Melbourne, Australijos rajono atstovu nuo 1991 m., o nuo 2003 m. yra Australijos rajono vadu. Jis buvo steigėju ir pirmininku “Ethnic Scout and Guides Association of Victoria”.

Labai didelis s. Henriko Antanaičio darbas buvo VI-osios Tautinės stovyklos (pradinės) įvykusios 1978 m.

v.s. Henrikas Antanaitis
LSS Tarybos posėdyje 2005 m. Lemonte, IL.

sausio 2-15 d.d. Gilwell Parke, Vic., netoli Melbourne suorganizavimas. Jis buvo stovyklai ruošti komiteto pirmininku ir stovyklos viršininku. Atvykusius stovyklauti seses ir brolius “australus” ir net šimtinę skautų ir skaučių iš šiaurinės Amerikos (iki to laiko pati gausiausia lietuvių kelionė į kitą kraštą), brolis Henrikas sveikino:

“...nesvarbu, kuriame krašte Jūs gimę ar augę. Mus visus jungia tamprūs lietuviybės ir skautybės ryšiai. Visų mūsų tikslas yra skautų šūkio Dievui, Tėvynei ir Artimui pilnas supratimas ir vykdymas”.

Mūsų Brolis – Savanoris

Atkelta iš 1 psl.

Kanadą... naujiems darbams, naujiems išgyvenimams...

Čia ir nutrūksta mūsų pokalbis su broliu Feliksu. v.s. Česlovas Senkevičius knygoje “Lietuviškoji Skautija 1945-1985” rašo: “Atvykę į Kanadą ir atlikę darbo prievoles, pokario išeiviai dideliais būriais traukė į Torontą. Per palyginti trumpą laiką suvažiavo apie 10,000 lietuvių. Jau 1948 m. pradėta organizuoti, kurti lietuviškąjį gyvenimą, kuris tuomet atrodė mums užvis labiausiai reikalingas. Ne vienas brolis, palikęs plačiuosius Kanados miškus ir giliąsias kasyklas, į Torontą atsivežė nežinomų lauželių žiežirbas, kurios čia įsiliepsnojo naujais laužais, subūrusiais visus tuos, kuriems skautybė liko sava, brangi ir įdomi, dėl kurios nebuvo gaila nei laiko, nei pirmųjų uždarbių.”

Pirmieji būrėsi skautai vyčiai. Ir štai – trečias tų dienų skautų vyčių “Perkūno” būrelis vadovaujamas v.sl. F. Mockaus. Vėliau brolis Feliksas vadovavo vilkiukams, buvo “Rambyno” tunto tuntininku, nepailstantis darbuotojas Romuvos stovyklavietei, taip pat ir skautiškosios veiklos nuolatinis stebėtojas ir korespondentas. v.s. Feliksui Mockui Romuva, Rambynas, Šatrija, atrodo, šventi žodžiai. Toks man būna jausmas, kai gaunu jo laiškus “Skautų aidui” apie skautų tuntų veiklą Toronte. Jei rašo apie Vasario 16 sueigą, jis su meile išvardina kiekvieną sesę ir brolių stovinčius prie vėliavų, kiekvieną draugininką, kiekvieną, kuris įsigijo naują specialybę, kiekvieną davusį įžodį...Ilgiausių metų Broli Feliksai!

v.s. Alė Namikienė

Akademinio Skautų Sąjūdžio vadijos Pirmininkė
v.s.fil. Zita Čarneckaitė Rahbar

v.s.fil. ZITA ČARNECKAITĖ RAHBAR

“Aušros Vartų tuntas 1949-1979” knygoje sesė Zita – vyr. skaučių vadovė 1955 metais. Tai vadovavimo, gal būt, pradžia ilgoj ir kūrybingoj skautiškoj kelionėj.

1956 m. Vasario 16 proga, v.sl. Zita Čarneckaitė įsteigia pirmąjį Skaučių Seserijoje oro skaučių “Generolo Gustaičio” būrelį. Netrukus keliama į paskautininkes. 1958 m. IV Tautinėje stovykloje – vyr. skaučių pastovyklės-sodybos seniūnė-viršininkė. 1959 m. “Aušros Vartų” tunte įsteigia gausią vyr. skaučių draugovę “Gabija” ir po kiek laiko perima tunto adjutantės pareigas.

1961-1963 m – Skaučių Seserijos vadijos narė, Jubiliejinėj stovykloj (1963 m.) jūrų skaučių pastovyklės vadovė.

1964-1966 m. Skaučių Seserijos vadijoje tarptautinio skyriaus vedėja, jūrų skaučių “Juodkrantės” tunto Chicagoje tuntininkė, instruktorė vadovų,-ių stovykloje 1965 m. Romuvoje.

1967-1969 m. Skaučių Seserijos vadijoje jūrų skaučių skyriaus vedėja.

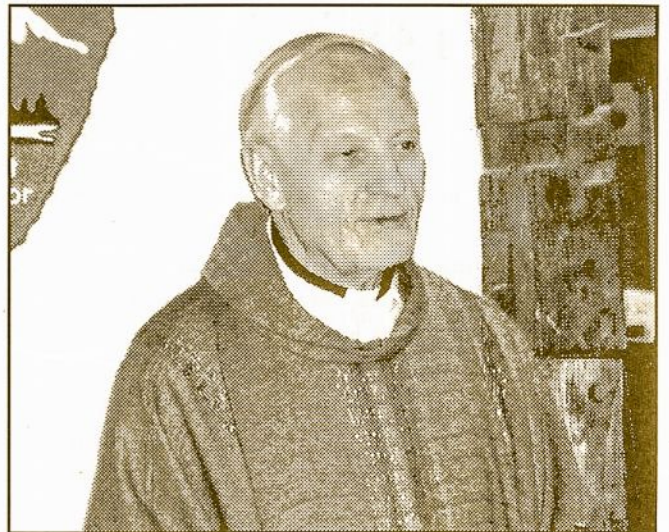
1994-1999 m. – Ramiojo vandenyno rajono vadė.

2000-2002 m. – ASS Vadijos Pirmininko pavaduotoja

2003-2005 m. – Akademinio Skautų Sąjūdžio vadijos Pirmininkė ir perrinkta sekančiai 2006-2008 m. kadencijai. “Karaliaus Mindaugo” Jubiliejinėje stovykloje, 2003 m. Kalifornijoje, akademikų pastovyklės viršininkė.

2005 m. išleistoje Lietuvių Skautų Sąjungos Nuostatų knygoje v.s.fil. Zita Rahbar, būdama Nuostatų komisijos pirmininke, kruopščiai ir rūpestingai sudėliojo mums “kelio ženklus”, kad lietuviškoji skautybė ir toliau tikru keliu eitų.

Ilgiausių skautišku metų gerbiamiems Vadovams!

LSS dvasios vadovas v.s.kun. Gediminas Kijauskas, SJ, LSS Seserijos ir Brolijos draugininkų suvažiavime 2005 m. spalio 29-30 d. Nuotr. Danutės Belzinskienės

v.s.kun. GEDIMINAS KIJAIUSKAS, SJ

Brolis Gediminas yra ilgametis lietuvių skautų ir skaučių Clevelande palydovas, brolis, dvasios vadovas.

Lietuvių Skaučių Seserijos Katalikių dvasios vadovu buvo 1997-2002 metais, Lietuvių Skautų Sąjungos Katalikų dvasios vadovu – nuo 2003 m.

Skaučių Seserijai paruošė naują Katalikių skaučių religinę programą. Skaučių Seserijos 2002 m. išleistoje knygoje “Vadovės Užrašai”, kuriuos paruošė ir redagavo v.s.fil. Nijolė Kersnauskaitė, telpa labai gražus ir prasmingas v.s. G. Kijausko parašytas “Kryžiaus Kelias vyresnės skautės gyvenime”, taip pat ir keletas pašnekusių įvairiomis temomis. (spausdinam trumpą ištraukėlę):

“Skautybė, nesvarbu kur ji bebūtų pasaulyje, neša į žmonių bendruomenę teisingumą, tiesą, broliškumą ir atvirumą visiems. Ji siekia keisti žmogų ir bendruomenę. Jos planas remiasi visišku pasitikėjimu žmogumi ir žmonių bendruomene. Nuo mažiausio iki vyriausio skauto/skautės užsitarnautas ir duodamas pasitikėjimas įgalina jį daugybei naujų užmojų. Jaunosios skautės ar skauto išvystomas pasitikėjimas tuo pačiu tampa ir vietinės skautų bendruomenės laimėjimu, kai jaunieji gauna realią atsakomybę į savo rankas. Šis pasitikėjimo kelias ir nešė pasisėkimą skautų sąjūdžiui per visus dešimtmečius. Pasitikėjimas kuria sąjūdį, jis tuo pačiu skatina jaunimą eiti augimo bei brendimo keliu.”

v.s. Alė Namikienė

SKAUTAVIMAS – DALIS MANO GYVENIMO

vyr. sk. Aleksandra Habanek

Laužai, palapinės ir tamsiai mėlyna spalva. Kai aš girdžiu šiuos žodžius, tuoj galvoju apie skautybę ir stovyklavimą. Bet, kai aš tikrai pradėdau galvoti apie skautybę, tai vadovavimas, savarankiškumas ir seseriškumas yra prasmingiausios jos dalys. Man šios idėjos labai patinka ir noriu skautiškai gyventi visą laiką.

Skautauju nuo šešių metų, tai ir atrodo, kad skautavimas visuomet buvo dalis mano gyvenimo. Be skautybės nebūčiau tas pats žmogus kuriuo esu šiandien. Linkiu, kad visi vaikai turėtų galimybę skautauti. Noriu vadovauti jaunesniems, nes vyresniosios skautės buvo mano vadovės. Jos man nuo mažens paliko ypatingą įspūdį, kurio neužmirštu iki dabar. Dabar mano eilė tai daryti.

Apie vadovavimą daug išmokau Gintaro vadovių mokyklos stovykloje 2005 m. vasarą. Išmokau pioneriją, apie maisto gaminimą lauko virtuvėje, kaip vadovauti sueigai ir t.t., bet toje stovykloje mane daugiausiai nustebino vyresnio amžiaus vadovų skaičius. Jų buvo beveik tiek pat, kaip ir stovyklautojų. Ir jie visi savanoriškai atvyko į Romuvą (Kanadoje) mus mokyti. Jie paaukojo savo laiką, kad perduotų savo entuziazmą skautybei ateities vadovams.

Vyr. skautė nenutolsta nuo skautybės, nes jos užsidegimas yra kaip nemirštanti gabijos liepsna – auganti, didėjanti.

Skautaudama supratau ką reiškia smarkiai dirbti, supratau, kad esu savarankiškas žmogus. Besiruošdama prityrusios skautės įžodžiu ir vėliau vyr. skautės kandidatės programoje apie save daug išmokau. Niekad nebūčiau atspėjus, kad man patinka sunkiai dirbti. Labai geras jausmas, kai daug dirbi ir atsieki ką norėjai. Ši idėja tinka ir svarbi ne tik skautavime, bet ir kasdieniniame gyvenime.

Skautų įstatai ir papročiai moko gerojo darbelio svarbą, savanoriškai padedant savo artimui. Jaunesnio amžiaus skautai, priklausydami skilčiai, pripranta dirbti grupėje. Vyresniam darbas jau būna daugiau individualus. Nors galima daug nuveikti grupėje, bet, būdama savarankiška, galiu jau ir pati matyti kur ir kam reikia pagalbos. Tai vis skautiškasis savarankiškumas pritaikomas mūsų gyvenime.

Seseriškumas man yra labai svarbu. Aš esu vienintelė mūsų šeimoje, tai visos sesės man yra kaip sesutės. Jaučiuosi joms labai artima, nes mes visos sudarom vieną didelę Seserijos šeimą. Kai buvau paukštytė, man būdavo

nemalonu stovykloje nakties metu. Mano vadovė, sesė Regina, tikriausiai dar atsimena kai ją žadindavau labai vėlai vakare, ar anksti iš ryto. Kiekvieną naktį ji mane nuramindavo ir tuoj pasijusdavau geriau. Tai buvo tikras, svarbus seseriškumo pavyzdys.

Būdamos sesės, mes turime visuomet viena kitai padėti. Vyr. skaučių yra visame pasaulyje. Nėra įmanoma jas visas pažinti, bet jeigu susitiktum kurią nors, žinotum jau bent vieną svarbų dalyką apie ją – ji myli skautavimą. Tai jau daug pasako apie jos charakterį. Žinai, kad ji myli gamtą, Dievą, Lietuvą, seseriją. Nėra svarbu kiek turi amžiaus, ar su kuo geriau draugauji – mes visos Seserijoje dalinamės tuo pačiu stipriu užsidegimu skautybei.

Vadovavimas, savarankiškumas ir seseriškumas yra trys skautavimo dalys, kurios viską suriša kartu. Reikia būti savarankiškai, kad galėtum tapti vadove, vesti grupę. Reikia seseriškumo, kad būtum gera vadove. Taip pat, seseriškumas reikalauja savarankiškumo tinkamiems sprendimams pagalboje artimui.

vyr.sk. Aleksandra Habanek yra "Palangos" tunto skautė, Los Angeles; 2005 m. baigė Skaučių Seserijos Gintaro vadovių mokyklą.

2005 m. Gintaro Vadovių mokyklos stovykloje Romuvoje "ligonę" neša Aleksandra Habanek (k.), Renata Simonavičiūtė, Daina Kuraitė. Nuotr. s.fil. Tomo Dundzilos

LIETUVIŲ SKAUČIŲ SESERIJA

Vadijos pranešimai

Vyriausios Skautininkės 35-ju įsakymu,
2006 m. vasario 28 d.

Ordinu už Nuopelnus apdovanotos –
s. Paulita Alinskienė
s. Kristina Hermes
ps. Aušrelė Sakalaitė
s. Jūratė Vallee

LSS Vyriausios Skautininkės Įsakymas Nr. 37
2006 m. balandžio 29 d.

Par. 1.

Pasibaigus 2003-2005 metų kadencijai, visas/visus LSS Skaučių Seserijos vadijos nares/narius atleidžiu iš pareigų.

Par. 2.

Nuoširdžiai dėkoju visai vadijai už gražiai ir nuoširdžiai atliktas pareigas. Buvo smagu kartu dirbti ir tikiuosi, kad neatitrūksite nuo mūsų skautiškos šeimos.

LSS Vyriausios Skautininkės Įsakymas Nr. 38
2006 m. balandžio 29 d.

Pradedant 2006-2008 metų kadenciją, pranešu dabartinę Skaučių Seserijos vadijos sudėtį:

Vyriausia Skautininkė –
v.s. Dalia Trakienė
Vyr. Skautininkės Pavadootoja –
s. Jūratė Vallee
Garbės Gynėja –
j.v.s. Genovaitė Treinienė
Sekretorė –
s.fil. Vida Brazaitytė
Iždininkė –
v.s. Irena Markevičienė
Atstovė LS Fonde –
v.s. Birutė Banaitienė
JAV Atlanto rajono Atstovė –
ps. Daiva Kiliulytė
Australijos rajono Atstovė –
v.s. Rasa Statkuvienė
Europos rajono Atstovė –
s. Kristina Harmes
Kanados rajono Atstovė –

s. Rūta Baltaduonytė Lemon
Pietų Amerikos rajono Atstovė –
v.s. Eugenija Bacevičienė
JAV Ramiojo vandenyno rajono Atstovė –
v.s. Daina Kasputienė
JAV Vidurio rajono Atstovė –
v.s.fil. Rasa Karvelienė
Evangelikų dvasios vadovas –
v.s.kun. Algimantas Žilinskas
Katalikų dvasios vadovas –
s. kun. Antanas Gražulis
Gabijos redaktorė –
ps.fil. Eglė Novak
Gintaro vadovių mokyklos vedėja –
v.s.fil. Naida Šnipaitė Johnson
Tiekimo skyriaus vedėja –
ps. Aušrelė Sakalaitė
Jūrų skaučių skyriaus vedėja –
j.s.fil. Dalia Žygiene
Vyr. skaučių skyriaus vedėja –
s.fil. Alvida Baukutė Rukuižienė
Prityrusių skaučių skyriaus vedėja –
s. Rasa Conklin
Skauciu skyriaus vedėja –
s. Audra Puzerytė Viskantienė
Jaunesniųjų skaučių skyriaus vedėja –
s.fil. Onutė Gecevičienė
Liepsnelių skyriaus vedėja –
s. Paulita Alinskienė
Skautininkių/Vyr.skauciu (židiniečių) ir
Specialių projektų koordinatorė –
v.s.fil. Laima Rupinskiene
Seserijos interneto puslapio vedėja –
v.s.fil. Amanda Muliolienė

Par. 2.

Visiems – sesėms ir broliams sutikusiems įeiti į Seserijos vadiją, nuoširdžiai dėkoju ir linkiu gražaus darbo ir bendradarbiavimo vedant Lietuvių Skaučių Seserijos seses Dievo, Tėvynės ir Artimo keliu.

Budėdama!
v.s. Dalia Trakienė
Skauciu Seserijos Vyriausia Skautininkė

Vyriausios Skautininkės 39-ju įsakymu, 2006 m. birželio 6 d. skelbiama, kad GVM vadovės v.s.fil. Naidos Šnipaitės Johnson pranešimu, sekančios sesės yra sėkmingai užbaigusios Gintaro Vadovių Mokyklą ir gauna GVM pažymėjimą bei teisę nešioti GVM ženklelį ir pilką kaklaraištį:

2001 metais:

- 176 – vyr.sk.v.sl. Audra Rusinaitė, “Šatrijos” tuntas, Toronto
- 177 – vyr.sk.v.sl. Viktorija Trakytė, “Aušros Vartų-Kernavės” tuntas, Chicago

2004 metais:

- 178 – vyr.sk.v.sl. Renė Andriušytė, “Aušros Vartų-Kernavės” tuntas, Chicago
- 179 – g.v. Kristina Bacevičiūtė, “Nerijos” tuntas, Chicago
- 180 – g.v. Lisa Bartašiūtė, “Nerijos” tuntas, Chicago
- 181 – vyr.sk.v.sl. Audra Brooks, “Aušros Vartų-Kernavės” tuntas, Chicago
- 182 – vyr.sk.v.sl. Kristina Burokaitė, “Aušros Vartų-Kernavės” tuntas, Chicago
- 183 – vyr.sk.v.sl. Gina Luneckaitė, “Aušros Vartų-Kernavės” tuntas, Chicago
- 184 – vyr.sk.v.sl. Daina Mattytė, “Palangos” tuntas, Los Angeles
- 185 – vyr.sk.v.sl. Alytė Mažeikaitė, “Palangos” tuntas, Los Angeles
- 186 – vyr.sk.v.sl. Alina Meilytė, “Aušros Vartų-Kernavės” tuntas, Chicago
- 187 – vyr.sk.v.sl. Krista Plačaitė, “Aušros Vartų-Kernavės” tuntas, Chicago
- 188 – vyr.sk.v.sl. Milda Plioplytė, “Aušros Vartų-Kernavės” tuntas, Chicago
- 189 – vyr.sk.v.sl. Lina Rauchaitė, “Aušros Vartų-Kernavės” tuntas, Chicago
- 190 – vyr.sk.v.sl. Vita Reivydaite, “Palangos” tuntas, Los Angeles
- 191 – g.v.v. Vaiva Rimeikaitė, “Nerijos” tuntas, Chicago
- 192 – g.v. Lilija Rudytė, “Nerijos” tuntas, Chicago
- 193 – g.v.v. Aleksandra Strub, “Nerijos” tuntas, Chicago
- 194 – vyr.sk.v.sl. Julija Vallee, “Aušros Vartų-Kernavės” tuntas, Chicago
- 195 – g.v. Krista Weir, “Nerijos” tuntas, Chicago
- 196 – g.v. Aida Žygaitė, “Nerijos” tuntas, Chicago

2005 metais:

- 197 – vyr.sk.v.sl. Aleksandra Habanek, “Palangos” tuntas, Los Angeles

Mielos Sesės Gintarietės,

Sveikinu Jus ir linkiu, kad Gintaro vadovių mokykloje įgytas žinias sėkmingai panaudotumėt vadovaudamos janesnėm sesėm, kurioms Jūs este pavyzdys.

Budėdama!

v.s. Dalia Trakienė

Lietuvių Skaučių Seserijos Vyriausia Skautininkė

LIETUVIŲ SKAUTŲ BROLIJA

JAV Ramiojo vandenyno rajono Atstovo pranešimas

Skautų sueigos vyksta beveik kas antrą šeštadienį po lituanistinės mokyklos pamokų šv. Kazimiero parapijos kieme, Los Angeles

2006 m. sausio 8 d., rajono metinėje šventėje, skautai su vėliavomis dalyvavo šv. Mišiose. Iškilmingoje sueigoje v.s.fil. Vytenis Vilkas "Kalniškių" tunto tuntininko pareigas perdavė s.v. Mariui Aneliauskui.

Sausio 14, 15, 16 d. įvyko skautų draugovės žiemos iškyla į Big Bear kalnus. Dalyvavo 17 skautų ir vadovų. Po slidinėjimo, ps. Juozo Venckaus, namuose paminėti Sausio 13-osios įvykiai su istoriniu filmu ir malda. Sekmadienį draugovė dalyvavo šv. Mišiose St. Joseph parapijoje kalnuose.

Kovo 5 d. Kaziuko mugė vyko šv. Kazimiero parapijos kieme. Dalyvavo vilkiukai, skautai, prityrę skautai ir skautai vyčiai. Jie turėjo savo rankdarbių prekystalius bei žaidimus. Aktyviai dalyvavo šv. Mišiose patarnavimu, skaitiniais.

Kovo 25 d. Skautų tarptautinė sueiga vyko Griffith Park, Los Angeles, pas vengrus skautus.

Balandžio 22-23 d. šv. Jurgio iškyla įvyko Leo Carrillo State Beach. Skautai įsirengė palapinių pastovyklę, iškylavo, patys ruošė maistą, organizavo žaidimus, sekmadienį vadavo religiniam susikaupimui. Šioje iškyloje Rajono vado pareigas iš v.s.fil. Tado Dabšio perėmė v.s.fil. Vytenis Vilkas. Skaučių "Palangos" tunto tuntininkės pareigas s.fil. Danutė Mažeikienė perdavė s.fil. Reginai Jogienei.

Gegužės 27-29 d. skautai vyčiai ir kandidatai išvyko į Rambyną – atidaryti ir paruošti stovyklavietę vasaros stovyklai.

Liepos 26 – Rugsėjo 5 d. 40-oji stovykla "Rambynas" stovyklavietėje. Tai didelė šventė ir laukiam daug svečių. Iškilminga "Rambynas 40" sukakties šventė vyks liepos 29 d.

ps. Juozas Venckus
JAV Ramiojo vandenyno rajono Atstovas

"Paskui mane žengte – marš!" sako Erikas Laignel

50 vasarų Rako stovyklavietėje

1956 m. birželio 2 d. Frank Rakas perdavė savo 80 akrų žemės plotą Michigan valstijoje Chicagos lietuvių jaunimui.

Pradžia – Skautams Remti Draugija

1954 m. gruodžio 3 d., dr. Stepono Biežio pastangomis, Chicagoje įsteigta Skautams Remti Draugija, į kurią nariais tuo metu įstojo O. Biežienė, J. Bačiūnas, Lapinskas, J. Jurkūnas, Ant. Kalvaitis, A. Plaušinitis, J. Bivainis, S. Velbasis, Chamber of Commerce atstovas dr. K. Draugelis, Kun. Birutės K.Š. draugijos atstovė M. Tumienė, Lietuvių ūkininkų draugijos atst. V. Duoba, Šviesos Sambūrio atst. L. Dailidė, ALT atst. T. Blinstrubas, L.T. Korp! Sambūrio atst. A. Siliūnas, skautų tėvų atstovas V. Pavilčius ir tuometiniai skautų vadovai Chicagoje – H. Plaušinitienė, Br. Gurėnas, K. Aglinskas ir B. Čaplikaitė-Kožičienė.

Stegiamajame susirinkime Juozas Bačiūnas (vėliau – nuo 1963 m. PLB pirmininkas) tuoj ir pasiūlė, - “ne vien idėjomis, bet ir labiausiai reikalingu doleriu skautus paremti...” Į draugijos valdybą išrinkti – dr. S. Biežis – pirmininkas, Ant. Kalvaitis – vicepirmininkas, A. Siliūnas – sekretorius, J. Jurkūnas – išdininkas ir s. M. Tumienė – finansų raštininkė daugiau nei dešimtį metų sėkmingai dirbo rinkdami aukas, suruošė 5 skautoramas skautams ir visuomenei (tai buvo meninės programos) bei kitus renginius.

Bičiulio dovana

Apie 1954-uosius metus skautų tėvai ir bičiuliai pradėjo galvoti apie nuosavą stovyklavietę. Komiteto vadovai K. Palčiauskas (buv. LSS Tarybos Pirmininkas), V. Pavilčius ir J. Sakalauskas ieškojo žemės sklypų, pradėjo telkti lėšas. Ir štai – dr. Stepono Biežio ir dr. Stasio Budrio bičiulis vaistininkas, Amerikos lietuvis Frank Rakas 1956 m. birželio 2 d. perleidžia lietuviškajam jaunimui savo 80 akrų mišką! Jis randasi netoli Custer ir Scotville miestelių Michigan valstijoje, 230 mylių nuo Chicagos. Iš pirmųjų lietuvių imigrantų šiose apylinkėse buvo įsikūrę apie 1200 ūkininkų. Custer miestelyje buvo lietuvių R.K. bažnyčia, kurioje dar 1960 metais Evangelija buvo skaitoma lietuviškai. O Scotville miestuką lietuviai dažnai vadindavo “Skaudvile”.

Stovyklavietės patikėtiniais paskirti savininko sūnus F. Rakas, dr. K. Aglinskas ir dr. S. Budrys. Stovyklavietė pavadinta “Camp Rakas” vardu.

Pirmieji stovyklavietės administratoriai buvo v.s. K. Palčiauskas, V. Pavilčius ir J. Sakalauskas. Žemės topografinį žemėlapi paruošė fil. V. Lapatinskas, dabar LR Garbės Konsulas Seattle. Skautams remti draugijos sukauptos lėšos ir kitos aukos įgalino tuntu vadovus bei tėvų komitetus skubiai pradėti stovyklavietės paruošimo darbus. Išvestas kelias-takas, pastatytas sandėlys, iškasti šuliniai.

Prisimenu j.v.s. Antano Levano pasakojimą – “labai skubinomės per tuos

Skautams Remti Draugijos susirinkime Frank Rakas praneša, kad savo žemę Michigane perleidžia lietuviams skautams iki 2006 m. Iš k. stovi V. Pavilčius, šalia F.Rako sėdi v.s.dr. Milda Budrienė, stovi – Frank Rakas, toliau Ona Biežienė ir s.dr. Stasys Budrys. Nuotr. L. Knopfmillerio

Iškilmingoje sueigoje Chicagoje skautijos vadovai ir ordinais apdovanoti Skautams Remti Draugijos nariai. Iš k.: v.s. Vaclovas Tallat-Kelpša, Jonas Jurkūnas, v.s. Ona Siliūnienė, s. Marija Tumienė, LSB Vyr. Skautininkas v.s.fil. Eugenijus Vilkas, v.s. Flora Kurgonienė, LSS Vyr. Skautininkė v.s. Ona Zailskienė, Ona Biežienė ir Antanas Kalvaitis.

pora mėnesių nors kiek paruošti vietą stovyklavimui. Reikia išmatuoti stulpui rastą, o neturim metro... Viena sesė, tikra skautė, žinojo savo aukštį, tai pagal ją ir išmatavom... Ah...jaunystė... Brolis a.a. Antanas buvo "Lituanicos" tunte dviejų "pirmųjų" stovyklų vadovybėje – 1951 m. pirmoj tunto stovykloj ir 1956 m. pirmoj stovykloj Rako stovyklavietėje.

Pirmoji vasara

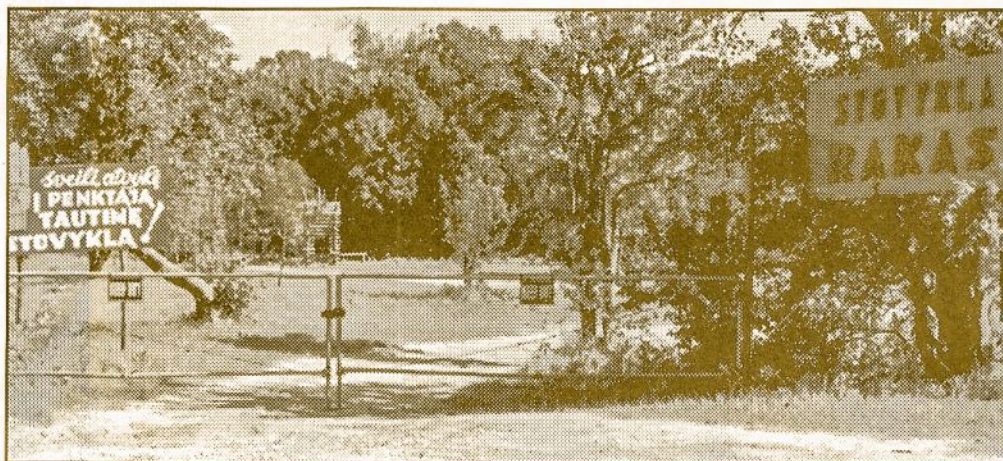
Tais, 1956 metais Chicagoje skaučių "Aušros Vartų" tunto tuntininke buvo s. Ona Siliūnienė, skautų "Lituanicos" – s. Pranas Nedzinskas-Nedas ir jūrų skautų "Baltijos jūros" – ps. E. Zabarskas.

"Aušros Vartų" tunto stovyklos vardas – "Dainava", viršininkė – ps. Angelė Karnienė, kitos vadovės – v.sl. V. Pavilčiūtė, s. T. Žukienė, s. M. Butkienė, v.sl. G. Pernaravičiūtė, L.

Luneckienė ir tuntininkė s. O. Siliūnienė. Įsirengimų vadovė ps. K. Kuraitytė, ūkio skyriaus vadovė – s. A. Švarienė. Stovyklavo 78 sesės.

s.A. Karnienė, prisimindama tą pirmąją stovyklą, sesei Alei rašė: "...s. Kazė Kuraitytė tikrai turėjo progos panaudoti jos pionieriškus gabumus. Ten gi buvo miškas, reikėjo iškirsti medžius paruošti aikšteles palapinėms. Dabartinė stovyklavietė, palyginus su pirmąja yra kaip kurortas..."

"Litaunico" tunto, "Žaliakalnio" stovyklos viršininkas ps. Vytautas Černius knygoje "Lituanica, Čikagos Skautų

Rakas atvėrė vartus V-tai Tautinei stovyklai 1968 m.

Tuntas" (1957 m.) rašo:

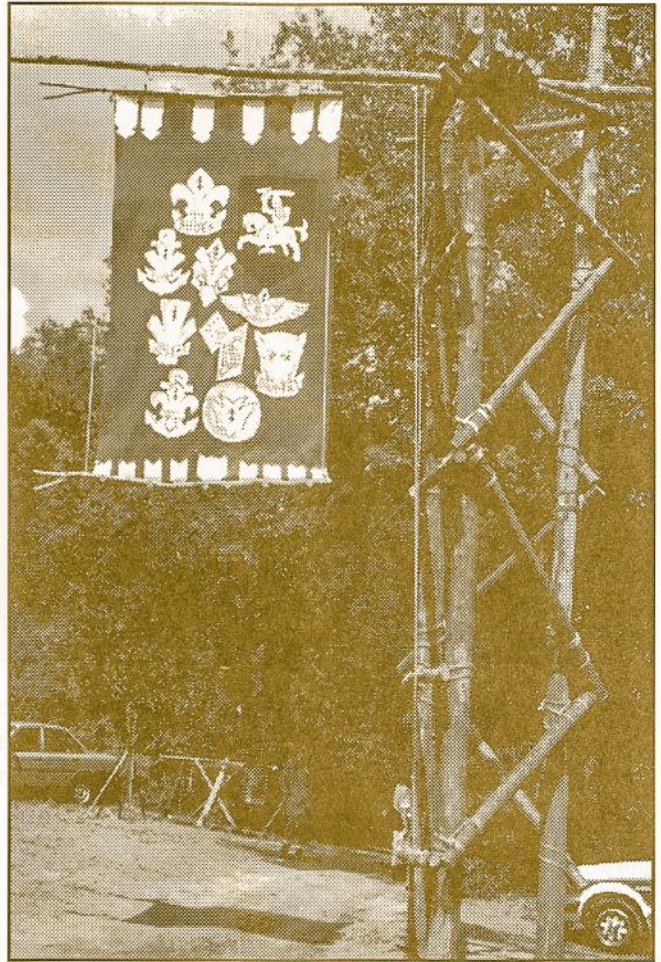
"1956 m. liepos 8-27 d.d. iš P.Rako gautoje stovyklavietėje prie Custer, Mich. įvyko "Lituanicos" tunto stovykla. Prieš tai pionieriai keliose iškylose šią stovyklavietę paruošė: prakirsdami, pravalydami takus, aikšteles, paruošdami palapinėms vietas. Stovyklai vadovavo ps. Vytautas Černius – viršininkas, kun. J. Peškys SJ – kapelionas, s. J. Kaunas, j.ps. A. Levanas, v.sl. Al. Grigaliūnas, sl. Vl. Stropus ir sl. K. Varnauskas. Ūkio dalyje nuoširdžiai dirbo psl. A. Endrijonas. Nuolatinių stovyklautojų buvo 68 skautai. Jie pasiskirstė į aštuonias skiltis.

Stovyklautojai pirmomis dienomis kibo į įsiruošimo darbus: pasipuošė skilčių rajonai, iškilo vėliavų stiebai, vartai, kryžius, padarytas svečių brolių skautų vyčių, laiminomus. Buvo įruošta šaudykla, tinklinio aikštelė, laužavietė, koplyčia, aptvarkytos maudyklos, keliai. Čia daug padėjo stovyklavietei įruošti tėvų komiteto finansinė parama. Labai naudingas pasirodė trijų Čikagos tuntų pirktas "station wagon" automobilis.

... Tenka paminėti Svečių Dieną – pirmąją stovyklos sekmadienį, liepos 15 d., kai stovykla susilaukė svečių iš Čikagos bei apylinkių.

"Geležinio Vilko" korporaciją įsteigęs, Rako stovyklavietės ateitimi pasirūpinęs s.fil. Vytenis Lietuvninkas "Lituanicos" tunto sueigoje. Nuotr. AN

Tarp skautų vyčių lazdu įrėmintą gairę pasitiko stovyklautojus Jubiliejinę stovyklą 1993 m. Nuotr.AN

Liepos 22 d., sekmadienį, Custer apylinkės lietuviams prašant, stovykla, kartu su sesėmis, prisidėjo prie Lietuvių Dienos pravedimo. Ši diena, o taip pat ir stovyklos buvo aprašytos apylinkės laikraščiuose."

Stovyklą aplankė ir Frank Rakas su būriu Amerikos lietuvių, kurie buvo maloniai nustebinti lietuvių skautų dainomis.

Kyla pastatai

Stovyklautojų skaičiui kasmet didėjant, platinami rajonai, tiesiami keliai, įvedama elektra ir telefonas.

1965 m. s. Kazio Cijūnėlio vadovaujamas "Lituanicos" tuntas savo rajone pastatė virtuvę ir valgyklą – "Kaziuko seklyčią".

1966 m. s. Vandos Aleknienės vadovaujamas "Kernavės" tuntas pastatė virtuvę su valgykla.

1967 m. „Aušros Vartų“ t. rajone, vadovaujant s. Reginai Kučienei, pastatoma nauja virtuvė ir valgykla – „Aušros Vartų menė“.

1970 m. jūrų skaučių „Nerijos“ tuntas, vadovaujamas ps. Aldonos Jovarauskienės, pastatė savo rajone virtuvę ir valgyklą.

1974 m. „Aušros Vartų“ tunto rajone tunt. v.s. A. Namikienės ir administratoriaus Vyto Šerelio pastangomis buvo pastatytas Dionizo Poškos Baublio „dvynukas“. Planus padarė ir darbus vykdė Antanas Janonis, Vincas Vaitkevičius, Juozas Gvildys, Vytautas Grauzinis ir kt.

1974 m. į „Kernavės“ tunto rajoną iš Jubiliejinės stovyklos (1973 m.) pervežtas v.s. Vandos ir Arnoldo Aleknų padarytas kopyltstulpis.

1975 m. dr. J. Ramonio iniciatyva su kitų gydytojų pagalba buvo pastatyta ambulatorija.

Visi keliai veda į Raką

Lietuviškosios skautybės auksiniam jubiliejui besiruošiant, 1967 m. Rako stovyklavietėje įvyko LSS vadovų, vadovių stovykla ir LSB Ažuolo mokyklos stovykla, kuriose dalyvavo virš 100 skaučių, skautų.

1968 m. pavasarį visų Chicagos tuntų vadovai ir tėvų komitetai ruošė Rako stovyklavietę LSS Penktajai Tautinei stovyklai. Buvo išvalyti nauji rajonai, nutiesti keliai, išskastas naujas šulinys. s.dr. Romualdas Povilaitis pastatė skautiškais simboliais puoštą vyčių kryžių, Brolijos Vyr. Skautininkas v.s. Vladas Vijeikis su vadovais kelių sankryžoje iš rąstų pastatė „pilį“, o naujos sporto aikštės mecenatu buvo dr. Kazys Bobelis. Mirus jo sūnui, „Lituanicos“ tunto skautui Juliui, ši aikštė 1985 m. buvo pavadinta „Juliaus Bobelio“ vardu. Penktoji Tautinė stovykla į Raką sukviėtė beveik 2000 stovyklautojų ir svečių. Lietuvių Skautų Sąjungos istorijoje tai buvo gausiausia stovykla išėivijoje.

1971 m. Rake vėl vyko jaunesniųjų vadovų,-ių stovykla, Seserijos Gintaro vadovių ir Brolijos Ažuolo vadovų mokyklų stovyklos.

1993 m. įvyko LSS deimantinės sukakties Jubiliejinė stovykla „Lituanica“ sutraukusi 782 skaites, skautus ir vadovus. Didysis šioje šventėje džiaugsmas – Lietuva laisva, su mumis stovyklauja 23 sesės ir broliai iš Lietuvos!

Sekancios LSB Ažuolo ir LSS Gintaro mokyklų

Rake užaugusios – sesės, draugės, bendramintės, skautininkės, vyresniosios skaitės! s.fil. Vida Brazaitytė, s.fil. Nida Bichnevičiūtė Petronienė - 1989 m. buvusi „Aušros Vartų“ tunto „Birutės“ stovyklos viršininke, ps. Aušra Jasaitytė Petry - dabartinė „Aušros Vartų-Kernavės“ tunto tuntininkė ir sukaktuvinė – 50-ojoje stovykloje pastovyklės viršininke, ps.fil. Ramona Stephens Žemaitienė ir s.fil. Renata Ramanauskaitė Borucki buvusi „Aušros Vartų“ tunto tuntininkė, 2001 m. „Aušros Vartų-Kernavės“ tunto „Sutartinės“ pastovyklės viršininke, Rake, 2003 m. Jubiliejinė stovykloje, Kalifornijoje, skaučių/jūrų jaunių rajono viršininke. Nuotr. AN

stovyklos Rako stovyklavietėje įvyko: 1977 m., 1981 m., 1987 m., 1994 m., 1996 m., 1999 m., 2004 m

Rake, kaip tėviškė, užaugė...

Vieni iš jautriausių, man, prisiminimų Rako stovyklavietėje yra tie rytai, kai suskamba naujų, įžodį davusių vyresniųjų skaučių daina, kai, pasižadėję tarnauti, žengia nauji skautai vyčiai. Metai po metų... Gi paskutiniu uoju dešimtmečiu prie susikaupimo lauželio jau budi mama ir duktė – abi Rake užaugusios, tėvas ir sūnus – abu Rake užaugę.

Kai Frank Rakas lietuviams skautams 1956 m. „išnuomavo“ savo žemę iki 2006 metų, atrodė tolygu iki pasaulio pabaigos... Ir štai, nuo 1995 m. Rako žemė naujose rankose. Savo skautiškąją „tėviškę“ susirūpino skautas vytis – s. fil. Vytenis Lietuvninkas, su kitais bendraminčiais įsteigęs „Geležinio Vilko“ korporaciją, kad Rako mišku-

**50-osios Sukakties stovyklos viršininkė
s. Dana Mikužienė. Nuotr. AN**

ose lietuviškoji daina ir toliau skambėtų, kad ir sekančios lietuvių skautų kartos ten augtų, kaip tėviškėje...

Iš s.fil. Vytenio Lietuvninko laiško, kai užklausu apie dabartinę Rako stovyklavietės padėtį: "Geležinio Vilko" korporacija buvo įsteigta 1995 m. Tuo metu stovyklavietės savininkė Margaret Rakas (mirusio Frank Rako žmona) nebebuvo interesuota laikyti žemę ir grąsino ją parduoti svetimiams. Nors skautai buvo pasirašę nuomavimo sutartį galiojančią iki 2006 metų, bet po to skautų likimas liktų neaiškus, jei žemė būtų svetimų rankose. Suorganizavau korporaciją iš aktyvių LSS narių, kurie įnešė pinigų ir nupirko žemę su pažadu, kad ji bus laikoma skautų naudai tol, kol bus reikalinga. "Geležinio Vilko" korporaciją valdo taryba, kurios pirmininku šiuo metu yra s.fil. Gražutis Matutis."

50 – oji vasara

Sukaktuvinės stovyklos Rake data - 2006 m. liepos 9-22 d.d.

Šiuo metu Chicagos (Lemonto) lietuvių skautų tuntas vadovauja: "Lituanicos" skautų tuntui j.ps. Robertas Jokubauskas, "Aušros Vartų-Kernavės" tuntui – ps. Aušra Jasaitė Petry, "Nerijos" jūrų skaučių tuntui – j.ps. Laima Bacevičienė.

Sukaktuvinės stovyklos viršininkė – JAV Vidurio rajono vadė s. Dana Mikužienė, "Lituanicos" tunto pastovyklės – LSB Vyr. Skautininko Pavaduotojas s. Edis Lei-

pus ir s.v. ps. Juozas Kapačinskas, "Aušros Vartų-Kernavės" tunto pastovyklės – ps. Aušra Petry, "Nerijos" tunto pastovyklės – j.ps. Kristina Jonušaitė Mattis.

Su pagarba ir dėkingumu prisimename Rako miškuose "mažytę Lietuvą" kūrusius, ją iki dabar išlaikiusius ir linkime sėkmės šią vasarą ten stovyklaujantiems.

v.s. A. Namikienė

(straipsnį ruošiant naudota: "Lietuviškoji Skautija 1945-1985", "Lituanicos" ir "Aušros Vartų" tuntų leidiniai, "Lietuvių Skaučių Seserija II", prisiminimai ir bičiulių pasakojimai. AN)

j.ps. Kristina Jonušaitė Mattis pirmą kartą Rake stovyklavo 1991 m., po to VIII Tautinėje stovykloje buvo vadove jūrų skaučių rajone, Seserijos stovyklos komendantė 2003 m. Jubiliejinėje stovykloje. Į "Nerijos" tunto pastovyklę sesė Kristina atvyks tiesiai iš PLJ Sąjungos Kongreso.

**Ūdrytė Kristina
Jonušaitė
ruošiasi būti
"Neries" tunto
pastovyklės
viršininke...**

“Taip arti, arti žvaigždžių”

Kalifornijos skautų daina

Žodžiai V. Kevalaitienės
Muzika G. Gudauskienės

*Ošia, šlama žalios pušys
Tolimuose vakaruos,
Skamba, aidi skautų dainos
Kalifornijos kalnuos.*

*Į stovyklą, į stovyklą
Mes žygiuojam su daina.
Mes atnešim naują viltį
Tau, Tėvyne Lietuva.*

*Pastatysim drobių miestą
Po melsvu dangaus skliautu,
Ir uždegsim savo laužus
Taip arti, arti žvaigždžių.*

*Baltą smėlį išrašysim
Su lietuvišku žodžiu,
Ir iškelsime trispalvę
Plėvesuoti virš kalnų.*

Pirmūnai...

40 metų skamba dainos aukštajame Rambyne

Nuo 1966 m. LSS Ramiojo vandenyno rajono skautai ir skautės stovyklauja nuosavoje “Rambyno” stovyklavietėje, Holcomb slėnyje, San Bernardino kalnuose. Tai vienintelė lietuvių skautų išeivijoje stovyklavietė registruota LSS vardu.

1965 m. pabaigoje skautų ir skaučių vadovų bei skautų tėvų ir rėmėjų posėdyje nutarta pirkti s. Jono Matulaičio surastą 12 akrų žemės sklypą Holcomb slėnyje, apsuptą valdiško miško. Sudaryta stovyklavietei pirkti komisija: ps. R. Dabšys – pirmininkas, išdininkas A. Kiršonis, sekretorius ps.dr. A. Avizienis, korespondentė V. Irlikienė ir nariai – ps. J. Matulaitis, V. Mikuckienė, ps. J. Navickas, s. J. Pažėra, s. P. Pakalniškis, s. K. Pažemėnas, s. A. Pažiūrienė ir J. Steikūnas.

Pradėtos rinkti aukos. Skautų tėvai, vadovai ir visuomenė projektą gausiai rėmė, aukojo savo darbą ir lėšas. Didesnes sumas stovyklavietei aukojo: Ona Moteikienė – 5000 dol., Julius ir Ona Bielskiai – 4000 dol., Augustus Gurtz, Emilis ir Julija Sinkiai, Bronius Strikaitis po 2000 dol., Kęstutis ir Elena Grigaičiai, Stella Kvetarauskienė, prel. Jonas Kučingis, Mykolas Naujokaitis, Jonas ir Vanda Stankai, Osvaldas Žadvydas, ASS, “Kun. Gražinos” būrelis, LA Židinys ir LSS RV rajonas po 1000 dol.

Pirmoji stovykla įvyko 1966 m. rugpjūčio 13-28 d. Skaučių stovyklos viršininke buvo tuntininkė s. Alfonsa Pažiūrienė, skautų – tuntininkas ps. Jonas Navickas.

Trumpa ištrauka iš “Los Angeles 50 metų Jubiliejus” (2001), v.s. Kęsto Pažemėno straipsnio apie Rambyno stovyklavietę:

“1966 m. balandžio mėn., pasiskolinus trūkstantą sumą iš Lietuvos Kredito Kooperatyvo Los Angeles, stovyklavietė buvo nupirkta. Tais pačiais metais buvo surengta pirmoji stovykla nuosavoje LSS Ramiojo vandenyno rajono stovyklavietėje. Stovyklavietė dar neturėjo nei vandens, nei kitų įrengimų; reikėjo viską atsivežti ar išnuomoti Big Bear miestelyje, bet geros nuotaikos ir energijos netrūko.

Mūsų svajonės, kad galėsim taip primityviai kelis metus stovyklauti, neišsipildė. Apskrities sveikatos įstaiga pranešė, kad reikia įrengti higienišką virtuvę ir kitus švarai palaikyti įrengimus, kad būtų leista įsteigti pastovią stovyklavietę. Ir vėl reikėjo pagyventi aukų stovyklavietei rinkimą ir planuoti virtuvei bei kitiems būtinai reikalingiems įrengimams pastatą. Čia į pagelbą atėjo visas būrys inžinierių. Pastato projektą paruošė arch. Kęstutis Mikėnas su inž. Julium Raulinaičiu. Statybos darbams vadovavo s. J. Matulaitis. Leidimų gavimu statybai ir kitiems įrengimams iš Apskrities įstaigų rūpinosi s. Algirdas Avižienis, s. Mykolas Naujokaitis ir s. Liūtas Grinius.

Inž. J. Raulinaičiui vadovaujant, keletą savaitgalių praleidom tiksliai matuodami sklypą, kad būtų galima apskrities valdžiai įteikti tikslų sklypo planą, nes turimi dokumentai buvo daryti dar XIX šimtmečio pabaigoje, kada toje vietovėje buvo įkurtas aukso ieškotojų miestelis, kurio tik vienas apgriuves pastatas teišlikęs.

Sekančiais metais su tėvų, skautų, skaučių ir skautams

1969 m. vilkiukai su vadovu prie senos aukso kasyklos stovyklavietėje

prijaučiančių žmonių pagelba buvo pastatytas stovyklos pagrindinis pastatas, kuriame įrengta virtuvė, pirmos pagalbos kambarys, išvietės su dušais, prijungtas vandens tankas ir “septic tank”.

Romui Kalantai Kaune susideginus, 1972 m. stovyklavietės vėliavų aikštėje buvo pastatytas visiems Lietuvos Laisvės Kovotojams ir R. Kalantai pagerbti paminklas su prel. J. Kučingio dovanotu kryžiumi.

1976 m., švenčiant stovyklavietės dešimtmetį, paskelbtas stovyklavietės vardui parinkti konkursas, kurį laimėjo vyr.sk. Aušra Matulaitytė. Stovyklavietė pavadinta “Rambynu”.

Dar eilę metų stovyklos pastatas buvo didinamas, įrengimai gerinami. Tuo daug rūpinosi arch. Rimas Mulokas. Vidaus medžio darbus, stovyklos lentą ir pašto dėžutę padarė Algis Prasauskas. Eilę metų Petras Mironas rūpinosi pastato dažymu, taisymu ir aplinkos švarinimu.

Kiekvienais metais prie stovyklavietės įrengimo, pagerinimų ir stovyklautojų aprūpinimo prisidėjo daugelis Los Angeles moterų ir vyrų, kurių visų net neįmanoma suminėti, bet su jų pagelba LA skautukės ir skautukai stovyklavo savoje žemėje. Ten kiekvienas takelis, medis ar akmuo buvo pažįstami ir priminė, vėliau apsilankius, tas žaviai praleistas vasaras “Rambyno” stovyklose, kur dabar stovyklauja jau ir jų vaikai ir vaikaičiai!”

Aukštajame, gražajame Rambyne Skaučių Seserijos Gintaro vadovių ir Skautų Brėlijos Ažuolo vadovų mokyklų stovyklos vyko 1984 m. ir 1989 m.

Rambyno stovyklavietės komiteto pirmininkas šiuo metu yra s.v.v.sl. Povilas Pakuckas, išdininkė – vyr.sk. Kristina Dudor, šias pareigas einanti daug metų. Komitetui taip pat priklauso rajono vadas v.s.fil. Vytenis Vilkas ir tuntininkai ps.fil. Regina Jogienė ir s.v.v.sl. Marius Anelauskas. Visuose stovyklavietės priežiūros darbuose ypatingai daug padeda skautų vyčių "Landsbergio" būrelis.

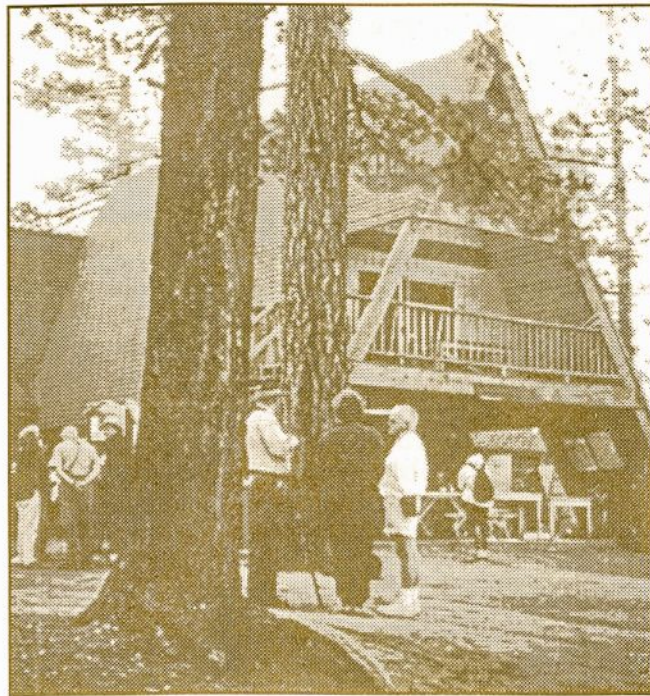
Sukaktuvinė "Rambynas 40" stovykla vyksta liepos 26-rugpjūčio 5 dienomis. Stovyklos viršininkai – rajono Vadas v.s.fil. Vytenis Vilkas ir rajono Atstovas ps.fil. Juozas Venckus. Skaučių "Meilės" pastovyklės viršininkė – "Palangos" t. tuntininkė ps.fil. Regina Jogienė, skautų – "Taikos" pastovyklės viršininkas – s.v.v.sl. Aidas Mattis.

"Rambyno" stovyklavietės 40-osios sukakties proga nuoširdi pagarba ir padėka jos pirmūnams. Yra didžiulis atpildas matyti jų didelio darbo ir pasiaukojimo tokius puikius rezultatus. Kad ir toliau aukštajame Rambyne džiugtusi, lavintusi sekančios mūsų – lietuvių skautų kartos.

v.s. Alė Namikienė

Rambyne

1976 m. pergyvenusi pačią gražiausią gyvenimą stovyklą

Prie pagrindinio pastato šiomis dienomis

(nuotraukos iš SA archyvo)

Malda 1970 m. stovykloje

s. Liūda Sendžikienė

mirė 2006 m. balandžio 23 d.

Toronte, ON

Švento Jurgio dieną – balandžio 23 – Torontas neteko mielos, darbščios skautininkės a.a. Liūdos Sendžikienės. Tai buvo didelis smūgis visiems, nes ji buvo ramstis, kuriuo naudojosi visi – skautai, skautės bei kiti, kai reikėjo pagalbos tautodailės srityje. Pasigesame jos optimizmo kupinos asmenybės, kuri niekad negailėjo savo laiko bei energijos, kad kitiems sudarytų džiaugsmą. Birželio 25 d. v.s. Prima Saplienė visų skaučių ir skautų vardu atsisveikino sekančiais žodžiais:

*Užgeso šviesios akys,
Žvelgdamos į tolį,
Kažkur – begėstančių laužų žara
Ir kelio ženklas – NUĖJAU NAMO.*

Toronto skautininkų,-ių vardu atsisveikinam su sese Liūda, kuri taip neseniai buvo kartu su mumis.

Liūda gimė 1927 m. gegužės 9 d. Aukštaitijoje, Zarasuose dr. Jono ir Magdalenos Šileikių šeimoje. Trys dukrelės – Stasė, Aldona ir jauniausioji Liūda augo gražioje Zarasų krašto aplinkoje.

Gyvenimo audroms blaškant, sesutė Aldona atsidūrė Sibire, Stasė ir Liūda Vokietijoje, Wuerzburge. Liūda ir Stasė, jau davusios skaučių įžodį Lietuvoje, tuoj įsijungia į atsikuriančių skaučių eiles.

1947 m. atvyko į Kanadą, o persikėlusios į Torontą, 1948 m. suburia pirmąją skaučių kiltį iš kurios išaugo didelis "Šatrijos" tuntas. Sukūrusi šeimą su Vytu ir augin-

dama sūnų Gintą ir dukrą Aldoną, niekad neatitrūko nuo skautiškos veiklos. Liūdos darbščios rankos ir meniška siela buvo pavyzdys jaunoms sesėms. Kiek išausta staklėse juostų, pasiūta vėliavų, gairelių vykstant į Jubiliejines ir Tautines stovyklas ar savai stovyklavietei Romuvai. Kiek valandų praleista mokant seses austi, verbas rišti, šiaudinius skautų Kūčių eglutei verti, bei margučius marginti... Jos puoštos lietuviškos lėlės buvo gražiausios dovanos įvairioms progoms. Jos darbai parodose, renginiuose kėlė gražaus lietuvių tautos meno vardą svetimtaučių tarpe. Dažnai sakydavo: "per tautodailę tegu visi mato kokia graži Lietuva..."

Prie laužo stovyklose vis laukdavom Liūdos kupletų. Ji matydavo kas gera, kas bloga ir vis patardavo, kad visada galima rasti tik gerą išeitį. Mylėjo Lietuvą ir jos gilią mintys buvo perduodamos per lietuvišką meną, tradiciją beaugančiam jaunimui ir mums visiems.

Nepalūžo prieš metus netekusi savo gyvenimo draugo Vyto. Būdamas tvirto charakterio, ir sirgdama rūpinosi skautiška veikla ir šeima. Tvirta iki paskutinės dienos, vis sakydavo – "Dievo ranka valdo mano gyvenimą ir aš pasiduodu jo valiai".

Turėjome laimę pažinti ją, būti kartu su ja – pareiginga, jautria Sese, savo gyvenimo šūkiui pasirinkusia DIEVUI, TĖVYNEI ir ARTIMUI. Ilsėkis ramybėje, mieloji Sese, Aukščiausiojo globoje. Liūdime kartu su dukra Aldona, sūnumi Gintu ir seserim Stase Draugeliene su šeima. Išlydime Bernardo Brazdžionio eilėraščio žodžiais, kuriuos man sakė Liūda:

Ateis pavasaris, žydės žilvičiai ir klevai

Toronto skautininkės VS v.s. Stefos Gedgaudienės apsilankymo metu 1990 m. Pirmoji kairėje stovi Liūda Sendžikienė, sekančios – Marija Vasiliauskienė, Aldona Jankaitienė, Birutė Abromaitienė, Stefa Gedgaudienė, Ina Balsytė, Jūratė Batūrienė ir Dalia Barzdžiūtė. Priekyje klūpi: Mėta Kazakevičienė, Valentina Grybienė, Prima Saplienė, Danutė Keršienė, Vida Šernaitė ir Irena Meiklejohn.

– tavęs nebus.

Ateis duktė, ateis sūnus, ateis kiti, kur tu buvai

– tavęs nebus.

Per žydrą dangų saulė kops ir mėnuo patekės

– tavęs nebus.

Kaip vandens, kaip vandens žmonių daug
nutekės – tavęs nebus.

Laidotuvių namuose skautininkės bei skautininkai budėjo prie karsto ir visi dalyviai, kada nors priklausę Skautų Sąjungai, įsijungė į tradicinį atsisveikinimą "Ateina naktis".

a.a. Liūda Sendžikienė palaidota šv. Jono kapinėse, Mississauga, šalia savo vyro Vyto. Karstą nešė skautininkai, didelis būrys skautininkių, -ų dalyvavo laidotuviuose.

I.M.

s. Modestas Jakaitis

mirė 2006 m. gegužės 1 d.
Chicagos apylinkėje.

Brolis Modestas – devintasis "Lituanicos" tunto Chicagoje tuntininkas (1965-1967 m.) Daugelį metų vadovavęs skautų ir jūrų skautų draugovėms, 1968-1969 m. buvo JAV Vidurio rajono Atstovu, turėjo vadovo pareigas V Tautinėje stovykloje 1968 m.

v.s. Gerardas Juškėnas

mirė 2006 m. gegužės 13 d.,
Cleveland, OH

Su mumis atsisveikino ir iškeliavo amžinam poilsiui v.s. Gerardas Juškėnas.

Į skautų eiles įstojo Kaune Aušros gimnazijoje 1931 m. 1934 m. persikėlė į Alytaus gimnaziją ir čia buvo veiklus skautų tunte.

Studijavo inžineriją Vytauto Didžiojo universitete ir priklausė Korp! Vytis; ėjo junjorų vadovo pareigas.

Karo išblokštas, pasitraukė į Vokietiją ir 1949 m. atvyko į JAV. Bostone įsijungė į Lietuvos Skautų Brolijos vadijos eiles. Clevelande gyvendamas priklausė skautininkų draugovei ir kelis metus jai vadovavo.

Gegužės 17-tą dieną palydėtas į Visų Sielų kapines, kuriose jau ilsisi v.s. Vl.Bacevičius ir s.V.Jokūbaitis.

Clevelande liko žmona Anelė Juškėnienė, dvi dukros, daug anūkių ir proanūkių.

s. A. Juškėnienė

Lietuviškosios skautybės Clevelande 30 m. veiklos minėjime 1980 m. Iš k: j.v.s. Vladas Petukauskas, s. Albina Petukauskienė, s.dr. Anelė-Nelė ir Gerardas Juškėnai. Nuotr. s. Vl.Bacevičiaus

Kaziuko mugė Worcesteryje

Skautei, ių Kaziuko mugė mūsų mieste, pagal tradiciją, yra ruošama Verbų sekmadienį. Šiemet ji įvyko balandžio 9 d. Maironio Parke, Shrewsbury, MA. Po lietuviškų pamaldų šv. Kazimiero bažnyčioje, daug žmonių važiavo į mugę pietauti, susitikti su draugais ir pažįstamais ir, apžiūrėjus prekėmis apkrautus stalus, šio to nusipirkti.

Mugę atidaryti sesė Irena Markevičienė pakvietė sesę Aldoną Saimininkienę iš Hartfordo. Ji kas metai atveža vis naujų auksinio šiaudo meniškų paveikslų. Brolis Petras Molis taip pat visiems padėjo už atsilankymą ir rėmimą skautiškos veiklos.

Virtuvėje nuo ankstyvo ryto triūsia skautininkės Vanda, Teresė, Danutė ir Nijolė su pagalbininkėmis ruošdamos lietuviškus pietus. Papietavus buvo malonu dar pasivašinti kava ir saldumynais, kuriuos iškepė pačios skautės. Taip pat buvo galima nusipirkti lietuviškos ruginės duonos ir pyragų su razinomis, keptų Putnamo vienuolyno šeiminkės.

Atvykus į "turgų" reikia ką nors nusipirkti. Sesės skautės primėgė šalikų, priaugino gėlių daigelių. Mažiesiems pirkėjams buvo Vėlykų krepšelių su saldainiais ir šokolado kiškučiais. Stalas su meniškais kryžiais ir inkilėliais iš pietų grįžtantiems paukšteliams, tai skautininkų Romo ir Broniaus darbai. Vyko gausi loterija.

Daugelis prekių buvo iš Lietuvos – verbos, gintaro bei

Baigę ruošti pietus Kaziuko mugėi: neatpažintas, Nijolė, Danutė, Vanda, Verutė, Teresė, neatpažinta ir Irena. (Atsi-prašome, kurių neatpažinome)

sidabro papuošalai, konservuoti grybai, įvairios uogienės. Ypač gausus muzikos-dainos mėgėjams plokštelių ir juostų pasirinkimas.

Worcesterio lietuviai skautai ir skautės dėkoja visiems aukojusiems daiktus loterijai bei atsilankiusiems į mugę. Iki pasimatymo kitais metais Kaziuko mugėje.

E.Č.

Įžodis, raketos ir aitvarai

“Mindaugo” draugovės iškyla

Vašingtono apylinkės “Mindaugo” draugovė užbaigė Vantruosius (po atsikūrimo) veiklos metus vasaros iškyla š.m. birželio 10-11 d.d. Vėliavų nuleidimo metu, trys vilkiukai – Lukas Metzger, Antanas Petraitis ir Marius Orentas davė jaunesniųjų skautų įžodį. Sveikiname brolius ir linkim daug linksmų dienų skautiškoje šeimoje!

Iškyla vyko naujoje BSA stovyklavietėje, Hymarket miestelyje į vakarus nuo Vašingtono. Apie vidurdienį suvažiavo šeimos ir pasistatė savo palapines. Susirinkę prie vėliavos stiebo, pasiskirstė į skiltis ir pasiruošė žygiui. Kiekvienas jaunesnysis skautas, -ė nešė po reikmenį – skiltininkas ar skiltininkė nešė gairelę, kiti nešė žiūronus, ar kompasą, ar žemėlapi. Vienas nešė bendrą pirmos pagalbos komplektą. Skautas vytis Paulius Mickus rodė kelią. Žygis vedė pro įdomesnius stovyklos įrengimus. Skiltys aplankė ežerą, kuriame auga daug spalvingų vandens lelijų. Pasukę į šiaurę, priėjo indėnų vėlgvamus. Tie vėlgvamai bus paskirti pavyzdinčiausiai draugovei BSA stovykloje. Aplankėme kaubojų tvirtovę ir grįždami į savo stovyklavietę matėm tebestatomą laivą.

Skautas vytis kandidatas Mike Mikolaitis ir p.s.v. Tomas Dundzila išaiškino vėliavos puolimo žaidimo taisykles. Prasidėjo pirmas puolimas. Vaikai greitai bėgo per didelę pievą kol pasiekė aikštės vidurį. Tada turėjo saugotis, kad kita komanda jų nesugautų. Gan greitai viens, kits praslinko pro sargybinius ir jau laikė kitos komandos vėliavą savo rankose. Liko tik bėgti visu greičiu iki aikštės vidurio. Uždušę nugalėtojai, iškeltomis rankomis atžymėjo pergalę. Dar kelis kartus pakartojom žaidimą su pakeitimais – pvz. reikėjo dvi vėliavas grąžinti į savo pusę, reikėjo bėgti susikabinus poromis ir t.t.

Sekė rimtas inžinerijos užsiėmimas. Susėdę aplink stalus, visi skautai atdžiai klausė skautų vyčių Tomo Skučo ir Gailiaus Draugelio nurodymų ir pamažu, su tėvelių pagalba, pasistatė raketas. Mažoms rankytėms buvo gera miklumo mankšta. Svarbiausia – reikėjo priklijuoti kilius ir pririšti

“Stovyklaut, iškylaut...” skiltį veda Gabrielė Gedo

priekinį konusą prie raketos vamzdžio, kad tiesiai kiltų, o, motorui išdegus, konusas būtų išstumtas ir raketa saugiu greičiu nusileistų

Kol klijai išdžiūvo, vaikai užkandžiavo. Tada pradėjom lauktąją kelionę į aikštę raketoms leisti. Nužygiavus, jau mūsų laukė raketinės technikos specialistai broliai Tomas S. ir Gailius. Jie paaiškino apsaugos taisykles ir sesės Renatos raketa buvo prijungta prie starterio. Ji laikė starterio mygtuką. Visi garsiai skaičiavo 5 – 4 – 3 – 2 – 1. Renata paspaudė mygtuką ir raketa... Nieko. Dar kartą paspaudė, ir vėl – nieko. Technikos specialistai atsargiai priėjo prie raketos, apžiūrėjo,

paklibino vielas vedančias į motorą. Grįžo į saugią vietą. Renata vėl spaudžia mygtuką... Pakeitė degiklį, pakeitė motorą, vėl grįžo į saugią vietą ir pagaliau raketa – ŠŠŠŠŠŠŠŠ į viršų. Dūmai nurodė kilimo taką. Pasigirdo “pop” ir pasirodė raketos kaspinas. Raketa pradėjo kristi atgal į žemę, o skautai bėgo jos ieškoti žolėse. Po to kas kelias minutes raketos kilo ir vėl grįžo žemėn. Kiekvienas skautas turėjo progą paspausti mygtuką ir stebėti kaip jo statyta raketa sėkmingai atliko įžanginį skrydį. Smagiai prabėgo popietė ir atėjo vakarienės laikas. Kol skautai šaudė raketas, dviejų vilkiukų tėvelis, Mark Metzger, paruošė mums vakarienę. Grįžę skaniai ir sočiai pavalgėm. Tuomet atvyko dar kelios šeimos su paaugliais į mūsų iškylą ir pasistatė palapines.

Vėlių aikštėje susirinko 55 skautai, tėveliai ir svečiai įžodžiui ir vėlių nuleidimui. Išsirikiavo keturios skiltys. Draugininkas davė rikiuotės komandas. Pavaduotojas perskaitė draugovės įsakymą leidžiantį broliams Lukui, Antanui ir Mariui duoti vilkiukų įžodį. Iškviesti prie trispalvės, saliuotodami jie pakartojo įžodį ir priklausę pabučiavo vėliavą. Draugininkas užrišo jiems raudonus kaklaraiščius ir prisegė vilkiuko ženklelius. D-ko pavaduotojas užrišo tėvynės meilės, o tėveliai – gerojo darbelio mazgelius. Pagal mūsų tradiciją, naujai davę įžodį skautai gavo dovanėlę – raudoną virvutę ir švilpuką. Sugiedojom Lietuvos himną ir nuleidm JAV vėliavą. Tik nuleidus vėliavą, prie draugininko priėjo vienas jaunas svečias, vardu Ignas ir šypsodamasis sako – “aš noriu būti skautu!”

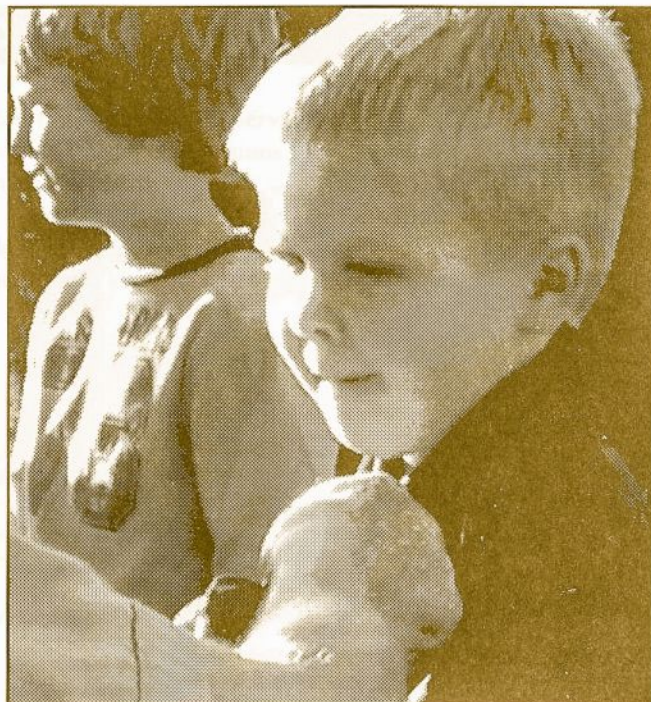
Visi skirstėsi pasiruošti vakarui, o skautai vyčiai ir paaugliai nuėjo sukrauti laužą. Saulei leidžiantis susirinkome laužavietėje. Brolis Gailius pakvietė Austę, Nerijų, Vytautą ir Mykolą uždegti laužą, kurį jie buvo sukrovę. Prie laužo draugininkas Tomas D. pakvietė naują vilkiuką kandidatą Igną atsistoti ir užrišo jam baltą kaklaraištį. Ta proga brolis Tomas

Mūsų daug – visa skiltis!
Renata Petraitytė, Gintarė
Meižytė, Monika Locatis,
Angeliqne Laignel, Amber
ir Daniella Locatis

Brolis draugininkas – Tomas Dundzila užriša kaklaraištį naujam vilkiukui Lukui Metzger

Ir Antanui Petraičiui vilkiuko kaklaraištis

padėjo visiems prisidėjusiems prie draugovės veiklos ir ypač pažymėjo Patricia Mickus įnašą per prabėgusius dvejis metus. Patricia yra Pauliaus, d-ko pavaduotojo žmona. Ji yra vadovavusi įvairiems užsiėmimams sueigose ir parėmusi draugovės veiklą. Patriciai brolis Tomas prisegė skautišką AČIŲ ženklelį. Tada brolis Gailius tęsė laužo linksmybes. Mažieji labai džiaugėsi ir dainavo – “Aš esu muzikantas”, “Jonas turi vieną plaktuką”, “Žemė kėlė žolę” ir kitas dainas su judesiais. Sesė Ginta ir brolis Gailius parodė kaip valgyti arbūzą ir spjauti sėklas. Šaukėm “Ei tu kama mišwaki” medžiodami banginius iš kajakų. Kėli tėveliai pravedė po dainą. Dainuodami “Greitai, greitai” žinojom, kad laužas artėja prie pabaigos. Sustoję ratų, susiėmę skautiškai rankomis giedojome “Ateina naktis”. Aldonos ir Rolando Petraičių dėka pasirodė lauktuvės – sausainiai, šokoladas ir minkštūnukai. Pasigaminom “smores”.

Paauglių skiltis pasimokė truputį apie topografinius žemėlapius ir išėjo į naktinį žygį aplink ežerą. Taką švietė pilnatis. Laisvu žingsniu, be įvykių, apėjo apie ežerą ir sėkmingai grįžo į rajoną. Turėjo progą pro teleskopą pažvelgti į Jupiterį, pamatė saulės sistemos didžiausią planetą

Nerija ir Linas Orentai sveikina sūnų Marij ir užriša gerojo darbo mazgelį

ir jos keturis mėnuliūs.

Ryte po pusryčių buvo likę tik du užsiėmimai. Stovykloje nakties metu pasirodė siūlinis takelis su įvairių spalvų vėliavėlėmis. Jaunesnieji skautai turėjo pavieniui sekti takelį ir suskaičiuoti vėliavėles pagal spalvą, nes "skautas yra pastabus". Paauglių uždavinys buvo išmatuoti takelio ilgį pagal jų žingsnio ilgį. Po to skraidėm aitvarus. Sulankstę savo palapines, "Mindaugo" draugovės šeimos išsiskirstė į namus.

Iki pasimatymo vasaros stovykloje ir rudenį – sueigose.

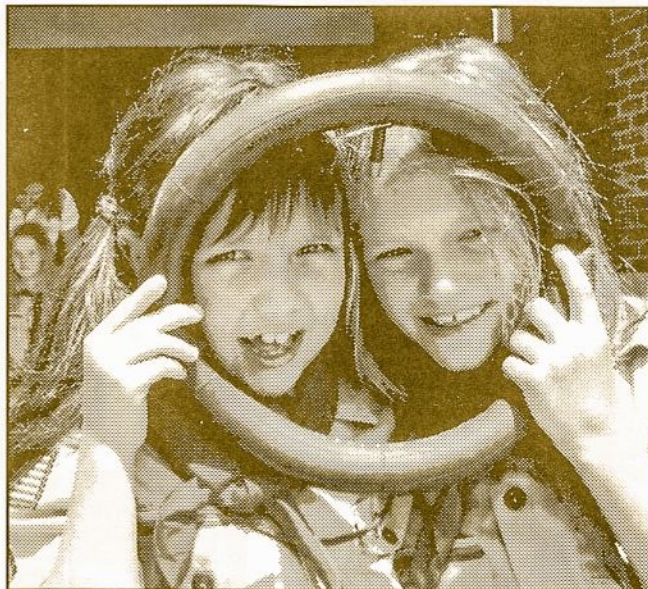
Budėk!

Brolis Tomas

(nuotraukos T.Dundzilos)

DVIRATININKO SPECIALYBĖ

2006 m. balandžio ir gegužės mėnesį "Mindaugo" draugovės jaunesnieji skautai mokėsi apie dviračius – kaip jais saugiai važiuoti, ką daryti kai sugenda. Turėjo progą nuimti ir vėl uždėti padangas, jas kietai pripūsti. Nuostabus vaizdas, kai skautukas pripučia padangą, o tada vadovas praduria ją peiliuku ir išeina visas oras... Dar nuostabiau ir tikras atsieikimo jausmas, kai patys užklįjuoja perdurtą padangą ir ji vėl gerai laiko orą!

Enija Davidonytė ir Gintarė Meižytė džiaugiasi gerai sutaisiusios padangą

Sveikiname seses ir brolius įsigijusius dviratininko specialybę:

Eniją Davidonytę, Gabrielę Gedo, Eriką Laignel, Katrytę McPartland, Gintarę Meižytę, Matą Mickų ir Renatą Petraitytę.

Kartu darbuojasi Katrytė ir tėvelis John McPartland

Mudvi – ir sesės, ir skautės

Kai "Mindaugo" draugovės, Vašingtone, draugininkas s.fil. Tomas Dundzila atsiuntė "Skautų aidui" paukštytės Gabrielės Gedo straipsnelį apie iškylą – labai apsidžiaugiau. Va – jaunoji bendradarbė!

Ir tuoj prisiminiau kitą bendradarbę, kurios eilėraščių ir nuotrauką buvau patalpinęs "Skautų aide" 1974 m. Tai sesė Ginta Remeikytė, dabar Gedo – Gabrielės mama!

Dalnuos šituo džiaugsmu su visais.

Sesė Alė

Ginta Remeikytė, "Kernavės" t.

ANSAMBLIS

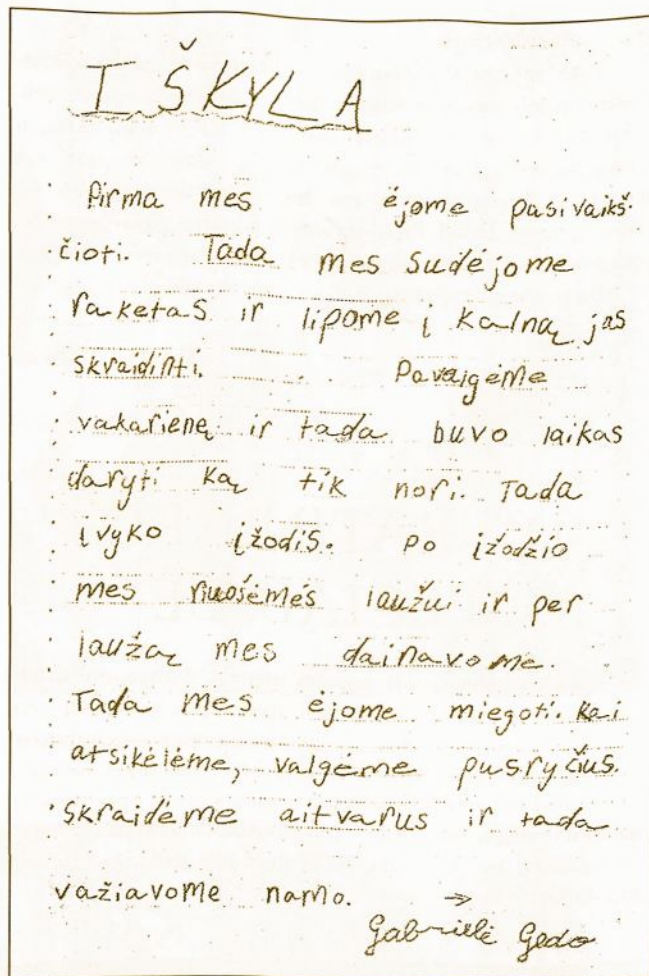
Ginta Remeikytė

*Einam šokti ir dainuoti,
Šoki, dainą repetuoti,
Pakeliui mes išdykaujam
Ir prieš pamoką juokaujam.*

*O mūs mokytoja griežta:
Jau penkiolika prieš šeštą
Sušvilpia balsiai švilpuku,
Mes sustojam ratuku.*

*Šokam polką ir dainuojam,
Kelias dainas repetuojam,
Šokam šustą ir suktinį
Kaipo šoki paskutinį.*

"Skautų aidas" 1974 m. gegužės mėn.

Gabrielė Gedo, "Mindaugo" d-vės paukštytė
Nuotr. T.Dundzilos

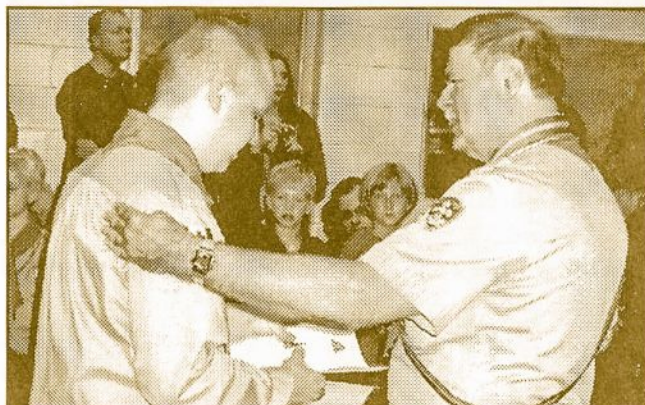
Iškilminga šv. Jurgio sueiga Toronte

Š.m. birželio 3 d. "Rambyno" ir "Šatrijos" tuntai Toronte paminėjo Pasaulio skautų globėjo šv. Jurgio dieną ir tuo pačiu užbaigė veiklos metus prieš vasaros stovyklą. Sueigos metu v.s. Romui Otto už ilgų metų pasišventimą Lietuvių Skautų Sąjungos gerovei buvo įteiktas aukščiausias LSS Žymuo – Geležinio Vilko ordinas. Pagerbti šį darbštų vadovą iš Chicagos atvyko LSS Tarybos Pirmininkas v.s.fil. Gintaras Plačas ir LSB Vyr. Skautininkas v.s.fil. Romas Otto.

Brolis Romas Otto virš 35 m. yra LSB Ažuolo vadovų mokyklos instruktorius, buvo LSB Vyr. Skautininko Pavaduotoju, LSB Vyriausiu Skautininku, daugelį metų yra Kanados rajono Vadu ir Brolijos Atstovu. Jis yra pravedęs daugelį skiltininkų ir draugininkų kursų bei asmeniškai globojęs ir lavinęs ne vieną jaunesnį vadovą. Brolio Romo dėka, esame tvirtesnė ir skautiškesnė organizacija.

Sueigos metu už pastangas ir pažangumą buvo atžymėti ir kiti vadovai, skautai, skautės, paukštytės ir vilkai. S.v.v.sl. Linui Paškui, baigusiam Ažuolo vadovų mokyklos kursą, v.s. Gintaras Plačas įteikė mokyklos baigimo pažymėjimą ir ženklelį. Ta pačia proga brolis Gintaras padėkos pažymėjimus įteikė Ažuolo mokyklos instruktoriams s.fil. Algiui Simonavičiui, v.s. Mariui Rusinui, s.fil. Mindaugui Leknickui ir v.s. Romui Otto.

"Rambyno" tunto tuntininkas v.s. Marius Rusinas sveikino svečius ir pagyrė savo tunto brolius, kurie įsigijo aukštesnius pažangumo laipsnius ar įsigijo naujas spe-

Ažuolo vadovų mokyklos pažymėjimą ir ženklelį s.v.v.sl. Linui Paškauskui, Toronte, įteikia LSS Tarybos Pirmininkas v.s.fil. Gintaras Plačas

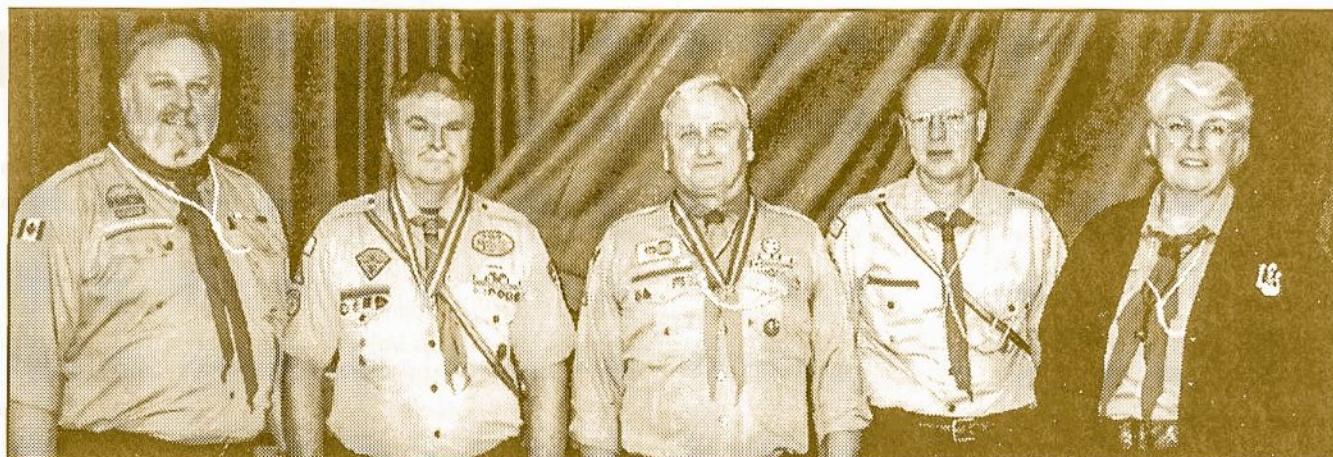
cialybes.

"Šatrijos" tunto tuntininkė s. Rūta Baltaduonytė Lemon visiems paaikino Geležinio Vilko ordino prasmę, pasveikino brolių Romą bei atžymėjo "Šatrijos" tunto paukštyčių ir skaučių atliktus darbus.

Prieš iškilmingą sueigą vyko skautų,-ių vadovių Toronte sueiga-posėdis su LSS Tarybos Pirmininku ir LSB Vyr. Skautininku. Kalbėta apie Tautinės stovyklos 2008 m. ruošos darbus, skautų pažangumo programas, skautišką veiklą.

Vakare broliui Romui Otto vadovai surengė pagerbimo pobūvį. Linkėta jam daug ištvermės vadovaujant Kanados lietuviams skautams ir dirbant vadovų lavinimo darbą Sąjungoje.

Brolis Gintaras

Šv. Jurgio sueigoje, Toronte, 2006 m. birželio 3 d., v.s. Marius Rusinas, v.s.fil. Gintaras Plačas, v.s. Romas Otto, v.s.fil. Romas Rupinskas, s. Rūta Baltaduonytė Lemon. Nuotr. Arūno Dailidės

Liūdna diena Clevelande

Šiais metais, gegužės 13 d. Clevelande mirė v.s. Gerardas Juškėnas. Netekome labai brangaus Brolio, skautiškos veiklos rėmėjo, skautų bei visuomeninės veiklos korespondento ir fotografo.

Brolis Gerardas visiems buvo gerai žinomas - dažnai skaitėme jo straipsnius įvairioje lietuviškoje spaudoje. Jis pradėjo skautauti nepriklausomoje Lietuvoje. Skautijos Susimąstymo dienoje, 1931 m. davė skauto įžodį. 1936 metais su kitu skautu ir dviem sesėm atliko 120 kilometrų žygį Dzūkijoje. Jis dažnai dalyvaudavo pėsčiom bei baidarių iškylose. Studijuodamas Kaune, įsijungė į skautų akademikų eiles. Po antrojo pas. karo Vokietijoje suorganizavo skautų draugovę ir dalyvavo III Tautinėje stovykloje 1948 m.

Atvykęs į JAV, apsigyveno Bostone ir dirbo Lietuvių Skautų Brolijos vadijoje, Vyr. Skautininku būnant v.s. Vytautui Čepui. Brolis Gerardas labai rūpinosi, kad skautiškoji veikla būtų matoma spaudoje – rašė į kone visus laikraščius. Bet to įkūrė SKS – skautų korespondentų skiltį, sėkmingai veikusią kelis metus.

1953 m. Jubiliejinėje stovykloje prie Niagaros, Kanadoje, susipažino su skautais iš Clevelando. Netrukus brolis Gerardas su šeima persikėlė į Clevelandą, kur prie tuntininko Prano Karaliaus ėjo "Pilėnų" tunto išdininko pareigas. Korespondentu jis liko iki mirties. Brolis Gerardas mums sakė, kad geriausi įspūdžiai liko iš stovyklų bei iškylių, ir jis ragino skautus stovyklauti, iškyklauti, ir

Lygiai prieš metus v.s. Gerardas Juškėnas giraitėje sveikina įžodį davusius Valentiną ir Saulių Gruzdzius.

(nuotrauką atsiuntė s.V. Rubinski)

savo patirtais įspūdžiais dalintis su kitais lietuviškoje spaudoje.

Clevelande š.m. gegužės 22 d. baigėme darbo metus tradicine iškilminga sueiga ir laužu giraitėje, kur brolis Gerardas kiekvienais metais kartu dalyvaudavo, fotografuodavo skautus ir jo mėgiamus meškėnus.

Lyg žinodami, kad jų draugo nebebuvo mūsų tarpe, meškėnai pasirodė tik laužui pasibaigus, kai jau beveik visi skautai buvo išvykę...

Labai liūdime netekę mūsų Brolio Gerardo.

V.R.

AUSTRALIJOS RAJONE

Sydnėjaus skautų "Židiniui" – 50 metų

Lietuvių skautų organizacijos Sydnėje ("Aušros" tuntas, Akademikų skautų skyrius ir Sydnėjaus skautų Židinys) buvo bene vienos iš pirmųjų jaunimo organizacijų, įsisteigusių pačioje pokario lietuvių kūrmosi Australijoje pradžioje (1947-1956). Tad galime tik dėjaugtis, kad jos gyvuoja dar ir dabar – po keliasdešimties

metų!

Šiomet vieną iš tokių – 50 metų – sukakčių švenčia Sydnėjaus skautų Židinys, kurio steigiamoji sueiga įvyko 1956 m. balandžio 22 d. Sydney Camperdown RK parapijos salėje. Židinio steigėjas – dr. Vytautas Kišonas (g.1910-m.1983). Be jo tą dieną į Židinį įstojo dar 9 nariai, buvę skautais Lietuvoje ar Vokietijoje: Laima Deikienė, Vytautas Deikus, Irena Dudaitienė, Algirdas Dudaitis, Mikas Rudys, Zigmas Staugirdas ir Bronius Žalys. Šiuo metu Židinio steigėjų didžioji dalis jau yra išėjusi į Amžinybę.

Steigiamosios sueigos metu Židinio tėvūnu išrinktas Z.Staugirdas, kanclere – I. Dudaitienė. Jiems teko

ne tik organizaciniai, kūrimosi reikalai, bet ir Židinio statuto paruošimas, kuris buvo pateiktas LSS Australijos rajono vadijai bei LSS Pirmijai registruoti 1957 ar 1958 metais.

Židinio tikslai:

Pagal pasaulyje veikiančių senųjų skautų reguliarius, Sydnejaus skautų Židinio tikslais nusistatyta:

1. Gyvenimas 10-ties skautų įstatų ir šūkio Dievui, Tėvynei ir Artimui dvasioje;
2. Rėmimas skautiškos, ypač jaunųjų brolių-sesiu veiklos;
3. Tarpusavio bendravimas Židinio apimtyje;
4. Tarnyba bendruomenei, lietuvių tautai.

Į Židinį priimami davę įžodį skautai ir skautės, ne jaunesni kaip 26 metų amžiaus.

1956 m. įsikūrusio pirmojo skautų Židinio dešimtuko gretas iki 1977 m. papildė visa eilė buv. skautų,-ių, narių skaičiui šoktelint iki keliasdešimties.

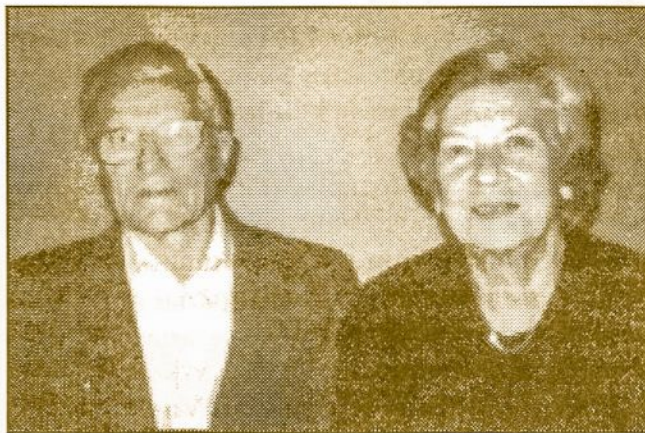
Židinio sueigos ir kita veikla:

Nuo pat Židinio įsikūrimo jo veikla kanclerės buvo užrašoma tam skirtuose protokoluose, kad ateityje būtų galima atsekti Židinio veiklos istoriją.

1956-1976 m. Židinio veikla ribojosi 2-3 sueigomis per metus. Jos vykdavo atskirų narių namuose, šventoriuose, George upės pakrančių pievose East Hills apylinkėse arba "Aušros" tunto stovyklavietėje (parduotoje 1989 m.) Ingleburno, NSW apylinkėse. Nuo 1960 m. sueigos vyko ir naujai pastatytuose "Dainavos" namuose, vėliau perstatytuose ir pavadintuose Sydnejaus Lietuvių Namais-Klubu, Bankstowne. Sueigų metu buvo aptariami Židinio reikalai, skaitomos paskaitos, referatai, vyko bendri užkandžiai, kavutės...

Žymi Židinio veiklos dalis buvo skiriama "Aušros" tuntui. Ilgus metus, pradedant 1956 m. židiniečiai buvo jo vadovais – tuntininkais, instruktoriais, stovyklose pareigūnais. Kasmetiniuose tunto ruošiamuose kaukių baliuose, ypač pamėgtuose tuometinės lietuvių bendruomenės, židiniečiai ruošė bei aptarnavo maisto bufetus, gėrimų barus, ruošė loterijas, pardavinėjo bilietus ir t.t.

Be Židinio sueigų kartis nuo karto buvo suruošiamos įvairios Židinio šventės, į kurias buvo kviečiama ir lietuviškoji bendruomenė. Kai kurie šių renginių buvo ruošiami vien Židinio iniciatyva, prie kai kurių prisidėdavo "Aušros" tuntas ar ASS Sydnejaus skyrius. Pats pirmasis toks renginys – literatūros vakaras 1973 m. balandžio 7 d.

Sydnejaus skautų Židinio tėvūnas v.s. Jonas Zinkus ir kanclerė ps. Irena Dudaitienė.

buvo suruoštas drauge su Sydnejaus lietuvių literatūros būreliu, nors iniciatyva visuomet būdavo Židinio.

Kiti kultūriniai Židinio renginiai:

1977 m. spalio 9 d. Bankstowne suruošta Sydnejuje gyvenančių lietuvių autorių išleistų knygų pristatymo popietė;

1979 m. liepos 22 d. – Židinio suorganizuota paskaita apie uraną. Prelegentas – Australijos atominės energijos stoties mokslininkas R.G.Walker.

1981 m. rugpjūčio 9 d. paminėtas Židinio veiklos 25-metis iškilminga vakariene su židiniečių šeimų nariais ir lietuviais kultūrininkais bei skautų veikėjais. Aukomis paremta skautų ir bendruomeninė spauda bei "Aušros" tuntas. Sekančią dieną – literatūrinė popietė "Žodžiais gintaro pakrantėn...!"

1982 m. rugpjūčio 8 d. – literatūrinė popietė "Ir vis dėl to juokimės!..."

1984 m. rugsėjo 2 d. – B. Žalio eilėraščių knygos pristatymas.

1985 m. rugsėjo 15 d. – Lietuvių Namuose suruošta VI-oji Židinio literatūrinė popietė – pristatyta sydnėjiškių autorių kūryba.

1986 m. birželio 22 d. židiniečio A.Dudaičio paskaita apie atominę energiją, Černobilio nelaimę ir jos pasekas Lietuvoje.

1986 m. rugpjūčio 22 d. Židinio ir ASS skyriaus suruoštoje popietėje Ginta Viliūnaitė pasakojo apie Lietuvą ir joje lankytus 6 savaitių lietuvių kalbos kursus Vilniaus universitete.

1986 m. gruodžio 28 d. Židiny talkino Australijos Lietuvių Dienų literatūrinėje popietėje.

1988 m. spalio 16 d. Bankstowne suruoštas Maironio 125-ųjų metinių minėjimas-paskaita, Maironio poezijos

deklamavimas, "Sutartinės" dainos.

1990 m. kovo 25 d. – dr. Vinco Kudirkos ir jo leisto "Varpo" sukaktuvinis minėjimas. V.V.Šliogerio referatas "dr. Vincas Kudirka – žmogus ir laikraštinkas".

1996 m. rugpjūčio 24 d. vyko Židinio veiklos 40-mečio minėjimas. Židinį sveikino iš Melbourne atvykęs rajono vadas Henrikas Antanaitis. Jonas Zinkus apžvelgė Židinio 40 metų veiklą, dainavo "Sutartinė".

1997 m. rugsėjo 7 d. Židinys, talkinams ASS skyriaus ir "Aušros" tunto, Bankstowne suruošė lietuviškos knygos 450-mečio minėjimą ir židinetės Elenos Jonaitienės knygos "Elena`s Journey" (anglų kalba) pristatymą. Minėjimą pajavairino "Sutartinės" dainininkės ir deklamatoriai Stasys Skorulis ir Nijolė Bučinskienė.

Kaip vieną praktišką Židinio veiklos šaką reikėtų paminti, kad 1978-1988 m. suruošta 20 ekskursijų serija autobusu po įvairias NSW, Viktorijos ir ACT vietas, kuriose be židiniečių dalyvavo ir kiti vyresnio amžiaus tautiečiai. Kelionės buvo vienadienės, išskyrus vieną trijų dienų į Snieguotuosius kalnus ir dvidienę į Canberą. Beveik visoms ekskursijoms vadovavo J. Zinkus, talkinamas kitų Židinio narių.

Židinio parama "Aušros" tuntui ir LSS Australijos rajonui:

Iš dažnai neperjudriausios Sydnėje gyvenančios buv. skautų masės, su laiku per Židinį į aktyvią veiklą įsijungė visa eilė židiniečių. Daugelis jų ėjo tuntininkų, draugininkų, būrelių vadovų pareigas, buvo užsiėmimų instruktoriais, tunto štabo sekretoriais, patyrimo laipsnių programų perteikėjais bei egzaminatoriais. Vienas iš tokių Židinio pagalbos būdų "Aušros" tuntui (1956-1983 m.) – kasmetinių kaukių balių rėmimas. Nemažai židiniečių ėjo įvairias pareigas ir LSS Australijos rajono vadijoje. Net

penki židiniečiai yra buvę rajono vadais, visa kita eilė – rajono atstovais, atstovėmis. Keletas židiniečių įvairiais laikotarpiais buvo išrinkti į LSS Tarybą.

"Tėvynės Židinys" – tokiu pavadinimu biuletinį 1950-1951 m. leido pats pirmasis tremties Senųjų Skautų gerojo Darbelio židinys, bandęs jungti emigravusius iš Vokietijos šio Židinio skautus. Jo pirmą numerį išleido brolis J. Zinkus. Kiti 2 numeriai buvo išleisti jau Čikagoje.

Įsikūrus Židiniui Sydnėje ir pajutus spausdinto skautiško laikraščio stygių, vėl buvo leidžiamas to paties vardo biuletinis, su laiku virtęs neoficialiu Australijos lietuvių skautų organu. Jis ėjo 1977-1998 metais, leidėjais rašėsi "Tėvynės Židinio talka". Jame be skautiškų žinių buvo spausdinama gana daug Australijos lietuvių poetų kūrybos. Biuletinio išėjo 65 numeriai.

Skautininkų įžodžio sueigos:

Židinio tarpe esant gausiam būriui skautininkų, pradėdant 1977 metais, buvo pravedami skautininkų įžodžiai. Čia juos yra davę ne tik Židinio, bet ir "Aušros" tunto vadovai bei Canberros vienetų skautininkai.

50 metų tai gana ilgas laiko tarpas kiekvieno žmogaus, o tuo labiau organizacijos gyvenime! Per tą laiką jau spėta ir šį tą primiršti, šį bei tą kitaip suprasti! O nuo Sydnėjaus skautų Židinio pradžios- 1956 m. balandžio 22 d. – per jo eiles perėjo nemažas skaičius židiniečių. Bent aš jų priskaičiuoju netoli šimto!

Tikiuosi, ši mano trumpa apžvalgėlė apie Sydnėjaus skautų Židinį primins, ypač jaunesniesiems nariams, apie gražią, darbščią Židinio praeitį ir kels jų ryžtą ateities darbams!

Linkiu sėkmės!

Budėkime!

v.s. Bronius Žalys

SKAUTAI LIETUVOJE

Šauniausi!

Lietuvos studentų laikraštyje "SAVAS" Nr. 5, 2006 m. balandžio 11-25 d. Paulius Danėnas rašo: (pateikiame ištrauką an.)

"Kovo 28 d. vykę šauniausios nevyriausybinės organizacijos rinkimai Kaune, klube "Amerika Partyje", sutraukė kaip niekada daug žiūrovų, o dėl teisės vadintis šauniausiais kovojo net 17 nevyriausybinių organizacijų.

Jau nebe pirmus metus organizuojamus rinkimus šiomet rengė praėjusių metų nugalėtojai AIESEC organi-

zacija. Savo pasirodymais organizacijos sužavėjo publiką, o nugalėtojais kiek netikėtai, finale įveikę Vytauto Didžiojo universiteto (VDU) studentų atstovybę ir studentų korporaciją "Plienas", tapo Lietuvos skautų organizacija.

Užduotis geriausiai įvykdžiusiai Lietuvos skautų organizacijai atiteko pagrindinis prizas – jie išvažiavo prašmatniu limuzinu, beje, pažadėję pasiimti renginio komisiją ir vedėją. Šiai organizacijai atiteko ir teisė kitais metais surengti šauniausios nevyriausybinės organizacijos rinkimus."

Skautai rikiuojasi Katedros aikštėje

“99 pavasariai”

Šimtasimtasis gimtadienis pasaulio skautų judėjimui bus sekančiais – 2007 metais.

Lietuvos Skautija jubiliejinus metus jau pradėjo Vilniuje š.m. balandžio 21-23 d.d. Balandžio 21 d. vyko konferencija “Kokią Lietuvos ateitį kurs šių dienų jauni žmonės?” Konferenciją atidarius, sveikino LR Prezidento konsultantas jaunimo klausimais Arūnas Kučikas; kiti prelegentai – Valstybinės jaunimo reikalų tarybos sekretorius Juozas Meldžiukas, Pilietinės visuomenės instituto direktorius dr. Darius Kuolys, Vilniaus universiteto Filosofijos fakulteto Socialinio darbo katedros doc.dr. Boguslavas Gruževskis, Interneto dienraščio Bernardinai.lt vyriausiasis redaktorius Andrius Navickas, S.Daukanto mokyklos abiturientė Giedrė Markuckaitė, Ateitininkų federacijos valdybos pirmininkas Liutauras Serapinas, v.s.fil. Antanas Saulaitis SJ ir Lietuvos skautijos Vyriausia skautininkė sktn.fil. Gražina Kačergytė.

Skautų pavasario šventės “99 pavasariai” atidarymo rikiuotė vyko balandžio 22 d. Vilniaus Katedros aikštėje. Iš

visos Lietuvos šventėn į Vilnių suvažiavo apie 1500 skautų ir skaučių. Renginio globėjas – LR Prezidentas skautas vytis Valdas Adamkus.

Vilniaus jėzuitų gimnazijoje buvo nakvynės, dalinami reikmenys, maistas. Įvairios skautiškos programos vyko keliose Vilniaus vietose; senovės amatų mugė jaunesniesiems vyko Sereikiškių parke, koncertas šeštadienio vakare Kalnų parke; vyresnieji skautai ir skautės atliko gerą darbą Vilniaus miestui ir t.t.

“Lietuvos Žinios – aktualijos” 2006 m. balandžio 24 d. Karolis Vaitkevičius rašo:

“Lietuvos skautai, paprastai stovyklaujantys miškuose, savaitgalį susirinko Vilniuje. “Norime parodyti, kad mes esame”, - sakė Vilniaus krašto skautų seniūnė Marija Aleksandravičiūtė.

Kasmetinė skautų pavasario šventė, vykstanti vis kituose miestuose, šiemet ypatinga – tai pirmasis Lietuvos skautijos renginys, skirtas kitąmet vyksiančio skautų šimtmečio jubiliejui.

Skautų šimtmečio minėjimas prasidėjo konferencija “Kokią Lietuvos ateitį kurs šių dienų jauni žmonės?”.

Užsiėmimai Sereikiškių parke

Pranešimus skaitė politikai, žymūs visuomenės veikėjai bei jaunimo organizacijų atstovai.

Renginio epicentru tapo iškilminga rikiuotė Katedros aikštėje, kur dalyvavo per 1500 skautų iš visos Lietuvos. Pavasario šventę, šiais metais pavadintą "99 pavasariai", pagerbė ir prezidentas Valdas Adamkus su žmona Alma. Šalies vadovas vaikystėje buvo skautas ir net pasiekė aukščiausių skautų laipsnį – Vytį. Adamkų rikiuotės dalyviai sutiko audringomis ovacijomis ir pagarbos šūkiais. Skambant Lietuvos himnui tarsi pritardamas sugaudė Katedros bokšto varpas, sukurdamas didingą ir patriotišką atmosferą.

Išklausęs visos šalies skautų raportus ir triukšmingą tradicinę bangą, prezidentas pasidžiaugė, kad skautai liko tokie pat aktyvūs ir neslėpė sentimentų šiam, vienam iš didžiausių jaunimo judėjimų Lietuvoje. Šalies vadovas išreiškė viltį, kad skautų vis daugės, o savo kalbą Adamkus baigė skautiška priesaika: "Lietuvos garbei ir šlovei sujunkime rankas ir širdis – budėkime!"

Kad prezidentas tikras skautas, LŽ įsitikino, kai paklausė, ar politikas mokėtų uždegti laužą be degtukų. Nusišypsojęs Adamkus paaiškino, kad tai itin paprasta – tereikia vieną į kitą trinti du sausus pagaliukus, kol atsiras dūmelis, o tada greit ir liepsna įsižiebs.

Nulipęs nuo pakylės valstybės vadovas noriai bendravo su jauniausiais skautais, sveikino ir linkėjo sėkmės siekiant savo tikslų.

Sekmadienį skautai dalyvavo šv. Mišiose. Kaip

"Skautų aidą" redaktorei rašė fil. Jolita Buzaitytė-Kašalynienė – "buvo nepaprastas jausmas kai per Mišias visoj Katedroj skambėjo "aš pasižadu".

Kaip norėtusi būti Ten...

Ačiū mielam Broliui v.s.fil. Antanui Saulaičiui SJ už atsiųstas nuotraukas ir iškarpas iš laikraščių.

AN

Išlydėta...

"Skautų aidą" puslapiuose atrandi visko kas kiekvienam skautui įdomu. Lyg keliaudamas per pasaulį susipažįsti su įvairių šalių skautiška veikla.

Suvažiavimai, susitikimai, įdomūs stovyklautojų įspūdžiai, o nuotraukos dar daugiau suartina mus. Pasijunti esąs kartu, šalia.

Deja, ne viskas sukelia džiaugsmą. Atsiverti puslapį su juoda juoste, kur matai žodžius: "išlydėti..." "Ramybė jiems..." širdį nusmelkia liūdesys, kad jie jau paliko mus. Beliko mums jų atmintis.

Didelį netekties skausmą pajutome ir mes – Kauno "Aušros" d-vės skautės, kai mus paliko a.a. sesė Leokadija Benešiūnaitė. Mes ją Levute vadinom. Keturis metus sunkiai sirgo. Mažai kas apie tai žinojo. Nenorėjo ji kalbėti apie tai, o kol galėjo dirbo savo skautišką darbą. Ji buvo mūsų sueigų dvasinė įkvėpėja. Gražiu, skambiu balsu dainuodavo lietuviškas dainas, dažnai deklamuodavo poeto B.Brazdžionio eiles, šposydavo. Net prieš mirtį sugėbėjo pajuokauti. Kuomet prie jos budėjusi giminaitė pamaniusi jog Levutė nutilo, mirė – Levutė dar atsiduso, nusišypsojusi pasakė: - "Ilga eilė prie Dievulio, dar nepriėjau..." Mums ji paliko šiuos žodžius laiškelyje –

Mylimos mano sesės,

Išvykstu. Šį kartą toliau – į Tėvo Namus...

Visų visų atsiprašau, jeigu kurią nepakalbinau, neapkabinau, ar ne taip žodelį pasakiau... Atleiskite.

Visas visas myliu ir sueigose dalyvausiu. Tikiu, kad leis Tėvas, kuris leido mums susitikti ir džiaugtis po vėliava "Dievui, Tėvynei, Artimui"

Su meile – sesė Levutė

Leokadija Benešiūnaitė (1926-2006)

Tokiais rūbeliais Levutė išvyko į paskutinę savo kelionę...

Po poros mėnesių susirinkome į sueigą A.P. Galaunių namuose. Minėjome sesės Levutės atminimą. Kiekviena sesė turėjo ką pasakyti, prisiminti, o sesė Kazytė Galaunienė visoms išdalino po lankstinuką apie Levutę, kurį jai padėjo išleisti artimi Levutės ir Kazytės draugai.

Dar Levutė mums rašė, kad vykstant sueigai, prisiminus ją... "pamuojukite man, aš į jus žiūrėsiu". Taip mes sueigos pabaigoje ir padarėme – pamojavome mūsų brangiajai Levutei, išpildėme jos norą.

Sesė Olga Žilinskienė

LSSeserijos Kauno vyr. skaučių draugovė

Sueiga – susitikimas su WAGGGS atstove p. Monika Fabbian

Šeštadienis. Mokiniam – Velykų atostogų pradžia. O Siesikų vidurinėje mokykloje – šurmulyš. Net kelias į mokyklą kiek neįprastas – skautiškais kelionės ženklais pažymėtas. Stoja geltoni mokykliniai autobusai, lengvieji automobiliai iš Laičių, Degučių, Riešės, Ukmergės, Plungės, Vilniaus, Kauno...

Mokyklos antras aukštas pavirtęs stovykla: didžiuliai vartai, kaladžių stovuose – skelbimų lenta, vietoj užrašo "virtuvė" – kelmas su ant šakos kabančiu katilu ir gertuve, nendrose "pasislėpusios" šiukšliadėžės... Prie palangių "išsirikiavo" stalai – visos Lietuvos skaučių įvairiausių technikų meninių darbelių parodėlė. Čia ir albumai su nuotraukomis ir metraščiais...

O kas čia vyksta? Po neseniai praūžusio LSS suvažiavimo Ukmergėje vėl sesės renkasi? Neatspėjote. Čia sueiga – susitikimas su p. Monika Fabbian, WAGGGS atstove iš Austrijos, skirtas įvertinti Seserijos veiklą prieš priimant mus asocijuotomis WAGGGS narėmis.

Jau suskamba iš Riešės sesės Virginijos akordeonu grojamas maršas, o prie vartų laukia tautiniais rūbais pasipuošusios skautės, su duona ir druska ant lino rankšluosčio sutikdamos viešnius: p. Moniką, LSS vyr. skautininkę Ramutę, buvusią vyr. skautininkę sesę Stefą, sesę Zenoną – atvykusias iš renginio Kaune.

Aktų salėje mėlyną foną puošia baltos besisupančios gervės, LSS simbolika, simbolinis laužas, Verbų Medis. Iškilmingai įnešama vėliava, himnas, malda, tylos minutė skirta išėjusiems, raportai. Mūsų net 73 (ir keturi pasveikinti atvykę skautai)! Vyksta iškilminga sueiga, kiek neįprastas jaudulys, liejasi širdin šilti viešnių žodžiai.

Pasidžiaugę parodėle, būreliais einame aplankyti mokyklos "Gyvojo kampelio". Su jo gyventojais mus supažindina mokyklos direktorius skautas Vaidotas Kalinas.

Tiek įspūdžių! Visi skubame užkasti skautiško lauknešėlio, pasidalinti gerąja Seserijos patirtimi prie kvapnios žolelių arbatos puodelio.

Vėl draugininkė sesė Sandra kviečia į salę prie skautiško laužo, kur vyr. skautės primena verbų papročius ir prisiminimui įteikia po Verbų puokštelę – rytdienai.

Išradingi vienetų prisistatymai. Laužavedės Justina ir

Sveikina "Boružėlės" paukštytės, Siesikai.

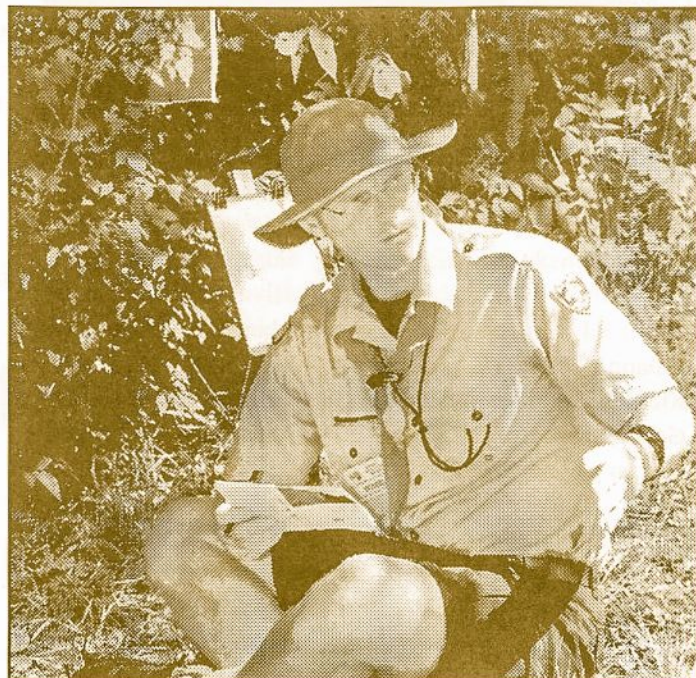
Viktorija veda žaidimus, suskamba net žemaitiškas ratelis ir austriška "gegutėlė", kurią lietuviškai užbaigė mūsų sesės. Salėje darėsi ankšta, kai į ratelį subėgo visos. Renginį baigėme giesmele "Dievas stato namus ne iš akmenų, o iš gerų draugų" ir skautiška – "Ateina naktis". Neatsisveikiname, o tariame "Iki susitikimo stovykloje!"

P.S. – Ar patiko sueiga? – klausiu pačių mažiausiųjų – paukštyčių iš "Boružėlių" skilties.

Taip! Tik labai trumpai vyko...

(Iš tuntininkės Zinaidos dienoraščio)

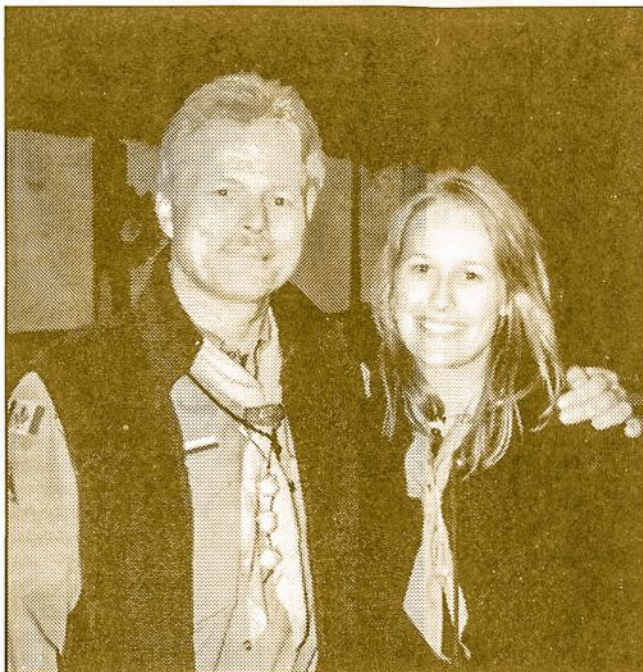
"Aušros" draugovės draugininkė Sandra
"Saulėtekio" tuntas, Ukmergės rajonas

LSS jaunųjų vadovų stovyklos viršininkas, LSB vadovų lavinimo skyriaus vedėjas s.fil. Tomas Dundzila. Jaunųjų vadovų stovykla vyksta 2006 m. liepos 29 d. – rugpjūčio 5 d. Romuvoje, Kanadoje.
Nuotr. vs.fil.G.Plačo

VADOVŲ LAVINIMAS DRAUGOVĖJE

(tęsinys)

Abu su pilkais kaklaraiščiais – s. Algis Simonavičius ir dukrelė Renata 2005 m. Ažuolo ir Gintaro mokyklų vadovų stovykloje Romuvoje. Jie ruošiasi dalyvauti ir šiais metais Jaunųjų vadovų stovykloje. Nuotr. v.s.fil.G.Plačo

KALBĖKIMĖS APIE VADOVAVIMĄ, PATYRIMĄ, NUOTYKIUS

“Draugininko žodis” (arba Scoutmaster’s Minute) sueigos pabaigoje yra labai gera proga papasakoti savo skautams ir jaunesniems vadovams apie konkretų įvykį, kaip vadovas pasielgė kokioje nors padėtyje.

“Draugininko žodžio” knygutėje yra daug pavyzdžių iš kasdienio gyvenimo, kaip vadovai turėtų elgtis pagal skautų ideologiją

Leiskite vis kitam vadijos nariui pasiruošti ir perskaityti “draugininko žodį” kiekvienos sueigos pabaigoje. Tada jis gali trumpai, savo žodžiais išreikšti ką jis iš šio pavyzdžio išmoko.

Konkretūs įvykiai daug geriau pasilieka atmintyje negu teoretinės diskusijos.

Kaip ir “draugininko žodis”, Jūsų asmeniškai prisiminimai, nuotyčiai yra labai geras lavinimo būdas draugovėje, ypač jei Jūsų skautai Jus gerbia, imituoja.

Nepasakokite ilgų pasakų. Savo prisiminimą pateikite trumpais sakiniais ir lengvai suprantamais žodžiais.

STEBĖKITE KAIP JAUNI VADOVAI VADOVAUJA

Labai dažnai mes taip įsijungiame į darbą, kad užmirštame stebėti procesą, kaip tas darbas vyksta.

Kartais planai nepasiseka nes mes vis kartojame tas pačias klaidas. Norint tai atitaisyti, turime pradėti galvoti KAIP mes darome, KAIP mes elgiamės, KOKIĄ ĮTAKĄ

Lietuvių Skautų Sąjungos ir Skaučių Seserijos išdininkė v.s. Irena Markevičienė. “Skautų aidas” administratorėi v.s. Albinai Ramanauskienei sesė Irena kiekvienais metais surašo ir atsiunčia kiekvienos Seserijos narės vardą, pavardę, adresą. Ar žinote kiek narių yra Skaučių Seserijoje? Vyr. Skautininkė sako – beveik tūkstantis! Nuotr. AN

Ypatingoji "Skautų aidų" bendradarbė v.s.fil. Ritonė Rudaitienė prie savo "laisvalaikio žurnalistikos" (kaip ji sako) archyvo. Per šiuos septynis metus sesė Ritonė "Skautų aidui" paruošė 28 straipsnius!!! v.s.fil. R. Rudaitienė buvo Lietuvos žurnalistų sąjungos Daužvardžio fondo jauniems lietuviškos spaudos bendradarbiams valdybos sekretore, Vydūno fondo jaunųjų žurnalistų kursų dėstytoja, dviejų išeivijos lietuvių Tautinių šokių švenčių ir Laisvojo Pasaulio II-jų Lietuvių dienų spaudos ir informacijos komiteto pirmininkė, "Vaiko vartai į mokslą" organizacijos leidinių redakcinio kolektyvo narė, "Kernavės" tunto tuntininkė, ASS Garbės Gynėja, Vydūno fondo tarybos narė.

tie veiksniai turi žmonėms.

Jei skautiškoji veikla vyksta taip, kaip ji turėtų vykti – naudojant skilčių sistemą, tai jaunieji vadovai turėtų vadovauti didesnei sueigos daliai (jei ne visai). Tas suteikia progą draugininkui stebėti kaip kas vyksta iš toliau ir tada, po sueigos, pasikalba su jaunu vadovu ar su visa vadija.

Čia yra gera proga draugininkui paklausti jaunųjų, kaip jie kokių uždavinių galėtų geriau atlikti, kaip geriau būtų susikalbėti su skilties skautais

LAVINKITE ATSAKOMINGUMO JAUSMĄ

Vienas iš svarbiausių charakterio lavinimo ypatybių yra ATSAKOMYBĖS JAUSMAS.

Atsakomybės jausmą jaunesniame vadove laviname duodami jam vis svarbesnes ir sudėtingesnes pareigas, uždavinius. Tada padedame jam suprasti kodėl kuris uždavinys nepasisekė tinkamai atlikti, kokių gabumų reikia įsigyti bei lavintis, kaip galėtume tą patį ateityje geriau atlikti.

Atsakomumą laviname ne vien tik pasitikėdami, kad uždavinys bus atliktas laiku ir taip kaip buvome sutarę, bet taip pat ir diskutuodami, kai kas nors nepasisekė. Neužtenka priminti vadovui, kad kas nors įvyko ne taip, kaip planuota. Svarbu padėti jam išspręsti KODĖL tai nepavyko ir kaip galima pasitaisyti.

Leiskite jaunam vadovui žinoti, kad Jūs juo pasitikite, kad jis dės pastangas geriau elgtis ir išpildys savo įsipareigojimus.

v.s.fil. Gintaras Plačas

(tęsinys sekančiame SA numeryje)

“Aušros” tunto Sydney, Australijoje vadovai 2003-2006 m.: ps. Dovilė Zduobienė, s. Elena Erzikov, ps. Raimundas Vingilis, tuntininkas s. Arvyd Zduoba, ps. Tomas Jablonskis, s. Kristina Rupšienė, ps. Edis Karpavičius ir ps. Laura Belkienė.

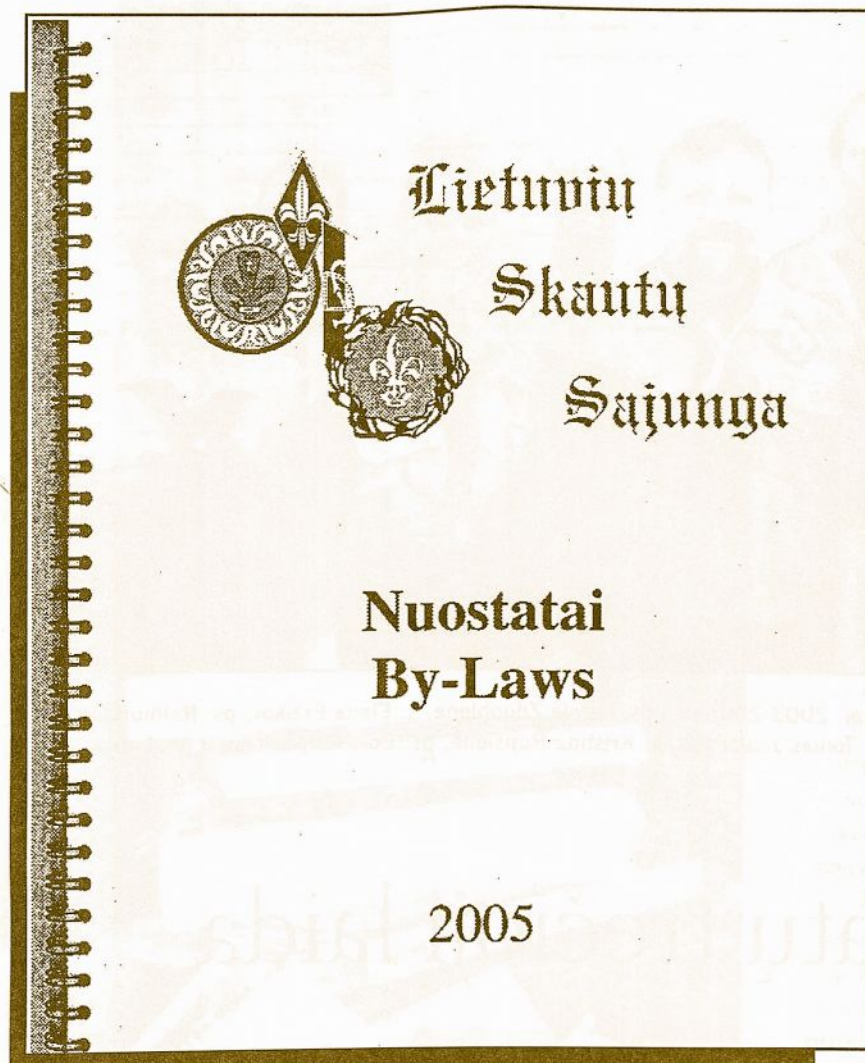
LSS Nuostatų trečioji laida

LSS Tarbos akivaizdiniame posėdyje 2005 m. spalio 22 d., Lemonte, buvo priimti LSS Nuostatų patikslinimai, pakeitimai. Lietuvių Skautų Sąjungos vadovybės pareigų sekančiai kadencijai perdavimo posėdyje 2006 m. balandžio 29 d., Lemonte, visi vadovai jau gavo naujai išleistą LSS Nuostatų – By Laws leidinį. Tai ypatingas, kruopštus v.s.fil. Zitos Rahbar ir nuostatų komisijos narių atliktas darbas. Visiems nuoširdus ačiū!

2003-2005 m. LSS Tarybos Pirmininkas v.s.fil. Rimantas Griškelis, sutikdamas trečiąją LSS Nuostatų laidą, rašo:

Laiks nuo laiko, kiekvienai organizacijai būtina atsižvelgti į savo pagrindinius nuostatus ir atyžiai įvertinti ar jie atitinka to laikotarpio gyvenimo sąlygoms ir organizacijos veikimo būtybei. Lietuvių Skautų Sąjunga pasižymi tuo, kad nors itin brangindama savo tradicijas ir turtingą praeitį, vis dėl to nebijo ieškoti naujų idėjų ar jas įtraukti į savo kasdieninę gyvenimo eigą su tikslu siekti visa tai kas geriausia ir prasmingiausia ne tik plačiai organizacijai, bet visiems jos nariams, nuo mažiausių iki gražaus gyvenimo patyrusių skautininkijos narių.

Jau ne pirmą kartą keičiami mūsų nuostatai, taigi galime tikėtis, kad ir šis kartas nebus pasku-

tinis. Tačiau svarbu vis siekti tobulinti mūsų organizaciją ir jos valdomųjų ir vykdomųjų organų veikimą ir tvarką. Tik tokiu būdu LSS vadovybė liks reikšminga ir atsakinga ateities nariams ir vadovams. Ši LSS Nuostatų laida paruošta dėka ypatingai pasišventusių ir pareigingų LSS Nuostatų Komisijos narių, kuriems pavyzdingai vadovavo v.s.fil. Zita Rahbar, jau kelintą kartą dirbusi nuostatų keitimo pareigose. Sesei Zitai reiškiamo didelį, nuoširdų, skautišką AČIU!

Kad palengvinti vadovams ir nariams, šiame leidinyje taip pat pridedame dabartinius Lietuvių Skautų Brolijos, Lietuvių Skaučių Seserijos ir Akademinio Skautų Sąjūdžio nuostatus ir reguliarius.

Skatinu visus narius, o ypač mūsų jaunos vadovus, atdžiai susipažinti su šiais mūsų nuostatais. Reikia prisiminti, kad jei skautavimas yra "žaidimas", kiekvienas žaidimas turi savo taisykles pagal kurias vyksta visa tvarka ir eiga. Nežinant žaidimo taisyklių, neįmanoma to žaidimo žaisti. Taigi, susipažinkime su šiais nuostatais ir naudokime juos kaip mūsų mielo ir gražaus skautiško "žaidimo" keliarodį.

P A Š T O D Ė Ž U T Ė

Kaip malonu buvo skaityti "Drauge" tilpusią žinutę (ir matyti Jūsų nuotrauką su Cook apskrities išdininke Maria Pappas), kad "Skautų aidas" ir Jūs buvote pagerbta, įvertinta ir pasveikinta "Skautų aido" 83-sios sukakties proga!

Prie šių sveikinimų jungiuosi ir aš su visais Jūsų taip gražiai redaguojamo skautiško leidinio skaitytojais.

Budėkim!

Sesė Ritonė Rudaitienė

Tikiuos, kad esi sveika ir vis išsvermingai veži "SA" vežimą. Aš čia svieta gale niekuo nesiskundžiu, išskyrus dideliu Čikagos ir sesių skaučių pasiilgimu. Dažnai net sniego ilgiuosi, kurio čia jau nematysiu, nebent nuvažiuočiau į Kosciuškos kalną. Dabar čia ruduo. Sodybos berželis meta lapus, o visa kita žaliuoja, žydi kaip žaliavę. Sunku, neįmanoma priprasti prie atbulo svieta.

Siunčiu "Skautų aidui" v.s. B. Žalio straipsnį apie Sydnėjaus skautų Židinį. Kadangi jis gyvena dabar Lietuvoje, tai nežinau ar pasiuntė straipsnį ir Tau.

Dovilė ir Arvydas dabar "atsipučia" nuo įtempto skautavimo, nes po 3 metų "Aušros" tuntą perėmė tuntininkas s. Belkus.

Nors ir svieta gale, bet vis dar budinti

Nijolė

Linkiu Jums sveikatos ir darbingos vasaros su visu jos gražiu saulėtu

veiksmingumu visuose Jūsų darbuose, kuriuos skiriate mums ir mūsų gražiam jaunimui, kad jis niekuomet nepalūžtų Dievo, Tėvynės ir artimo meilės darbuose.

Budėkime!

F. Mockus

Siunčiu Tau "Mūsų Žingsniai", Clevelando Dievo Motinos Nuolatinės Pagalbos parapijos biuletenį-laikraštėlį. Šis numeris turi puikų straipsnį šv. Jurgio, pasaulio skautų globėjo dienos proga, kuri paruošė v.s. Nijolė Kersnauskaitė.

Matai kiek Clevelandas turi dainininkų?!

Glaudžiu ir vis dar budžiu,

Sesė Lilė

Pirmiausiai labai dėkoju, už visus man siunčiamus "Skautų aido" numerius, visiems šio žurnalo rėmėjams ir leidėjams! Kiekvieną numerį perskaitau, pasidžiaugiu visais pasiekimais, gražiomis stovyklomis, nuotraukomis ir kitomis naujienomis. Ypač smagu pamatyti ar paskaityti apie seses ir brolius su kuriais susipažinau 1993 metais Rako stovykloje. Visus numerius perduodu Vilkaviškio "Gražinos" draugovės skautams. AČIŪ!!!

Paskutiniaisiais metais aktyviai dalyvauju akademikų veikloje. Siunčiu paskutinį Lietuvoje išleistą "Mūsų Vyčio" numerį, du paskutinius "Ad Meliorem!" laikraštukus, "Lietuvos

žinias", kur aprašyta skautų pavasario šventė ir senus "Laužus", kuriuos radome pas br. Romualdą Tupčiauską. Tikiuosi su įdomumu perskaitysit ir sužinosite labai daug apie tai ką mes veikiame Lietuvoje. Dar daugiau informacijos galite rasti internete www.akademikai.lt ir www.skautai.lt

"Ad Meliorem!" laikraštis pradėtas leisti 1995 m. spalio mėn. Dabar išleidome 41 nr. Už numerio leidybą atsakingi visi skyriai, vieną numerį leidžia Vilniaus, kitą Kauno, Šiaulių ar Klaipėdos skyriai. Čia aprašomi visi mūsų renginiai, naujienos, kūryba... viskas kas mums įdomu... Visus "Ad Meliorem!" numerius galite rasti Vydūno fonde, nes šis fondas dažnai remia jo leidybą.

Gražios vasaros!

Pagarbiai,

fil. Nomedas Bepirštytė

Su nuoširdžiu džiaugsmu siunčiu sesės Gabrielės Gedo straipsnelį apie mūsų iškylą. Jai dabar aštuoneri metai. Iškyloje ji ėjo skiltininkės pareigas. Stovyklavo kartu su savo mama Ginta Remeikyte Gedo. 2005 m. man buvo didelė garbė sesei Gabrielei užrišti raudoną kaklaraištį "Mindaugo" draugovės pirmame įžodyje. Dabar – ji vėl pirma iš draugovės parašyti straipsnį.

Jei ne per vėlu, prašau atspausdinti jos rašinėlį. Ačiū.

Brolis Tomas D.

Labai liūdime Namo išlydėję mūsų brangų bendradarbį
v.s. Gerardą Juškėną.

Nuoširdi užuojauta jo žmonai s.dr. Nellie Juškėnienei
ir visiems artimiesiems.

"Skautų aido" redakcija, administracija,
bendradarbiai ir skaitytojai.

“Skautų aidų” rėmėjai:

s. Ieva Paulauskienė
\$15.00
 (10 dol. prenumerata, 5 dol. auka)

s. E. Černienė,
 Worcester skautų vardu
\$25.00

Ramutė Crosby
\$20.00
 (10 dol. prenumerata, 10 dol. auka)

Dr.s. Nellie Juškėnienė,
 a.a.v.s. Gerardo Juškėno atminimui
\$25.00

Algis ir Amanda Mulioliai,
 a.a.v.s. Gerardo Juškėno atminimui
\$25.00

Visiems nuoširdus ačiū!
v.s. Albina Ramanauskienė
 “Skautų aidų” administratorė

Stovyklos laužas...

V. Micys

Prie tavo kojų laužas dar žėruoja,
 Į tave žvelgia Viešpaties dangus.
 Ir tamsoje girdi, kaip žemė lyg alsuoja
 Pasaulio mindoma per ištisus metus.

Prie tavo kojų kibirkštis sužėri.
 Ji blyksteli, tartum šviesi mintis –
 “Kas gali duoti liepsnai įkvėpimą – vėjas?”
 Pasaulio klausii... bet pasilieka paslaptis.

Begėtas laužas primena tau dangų –
 Tenai žėruoja, blėsta tiek žvaigždžių!
 “Kas įpučia padangių laužus?” – bando spėt
 Vaizduotė, prisiklausius ošiančių miškų.

Stovyklos laužas jau seniai užgeso.
 Ir žvaigždės blėsta, ruošiasi rytams.
 Žerėdamas savo mintyse, tu visą
 Gyvenimą savo ... skautybės paskiri darbams.

Raketos stato Lukas Draugelis, s.v. Gailius Draugelis, Lukas Metzger ir Antanas Petraitis.

LSS — LIETUVIŲ SKAUTŲ SAJUNGA

Lietuviškoji skautybė yra Pasaulio skautų sąjūdžio dalis. Pasaulyje yra virš 28 milijonų skautų ir skaučių 216-oje valstybių. Pirmoji skautybės įkūrėjo Lord Robert Baden-Powell vadovautoji stovykla berniukams įvyko 1907 m. Brownsea saloje.

1918 m. lapkričio 1 d. Vytauto gimnazijoje, Vilniuje, įvyko pirmoji Petro Jurgelevičiaus-Jurgėlos įkurtos lietuvių skautų-skaučių draugovės sueiga. Ši data laikoma lietuviškosios skautybės gimtadieniu.

1940 m. birželio 15 d. sovietai, įvedę Lietuvon savo kariuomenės dalinius ir ją okupavę, liepos 18 d. uždarė Lietuvos Skautų Sąjungą.

1945 m. iš tėvynės į Vakarų Vokietiją pasitraukusių lietuvių tarpe atgaivinta lietuviškoji skautybė. Lietuvių kilmės jaunimo – skautų vienetai veikia JAV, Kanadoje, Australijoje, Anglijoje, Pietų Amerikoje ir priklauso Lietuvių Skautų Sąjungai (LSS).

Skautų šūkis yra **DIEVUI, TĖVYNEI, ARTIMUI**

Pagrindinis skautiško lavinimo tikslas yra ugdyti asmenybes. Skautai lavinami žaidimais, darbeliais, kelionėmis, stovyklomis. *„Stovykla yra žmogiško pergyvenimo turtas: gamtos grožis ir didybė; broliškas skautų jausmas ir iš to sekanti vienybė; tam tikras dvasinis atbudimas.“* (AS)

Auklėjimo darbu vykdyti, berniukai ir vyrai jungiami į Lietuvių Skautų Broliją (LSB), mergaitės ir moterys – į Lietuvių Skaučių Seseriją (LSS), o studijuojantis jaunimas – į Akademinių Skautų Sąjūdį (ASS).

Pagal amžių LSS nariai skirstomi į giliukus ir liepsneles (nuo 4 metų amžiaus), jaunesnius skautus ir skaites (paukštytes, vilkiukus, ūdrytes, bebriukus), skautus ir skaites (skautus, skaites, jūrų jaunes, jūrų jaunius), prityrusius skautus ir skaites (prit.skautus, prit.skaites, jūrų skaites, jūrų skautus), skautus vyčius, vyresniąsias skaites, jūrų budžius ir gintares. Sąjungoje taip pat veikia oro skautai.

Skautiški vienetai veikia pagal Lord Baden-Powell skautybei skirtą metodą – skilčių sistemą. Skautų sueigos dažniausiai (pagal vietos sąlygas) vyksta po lituanistinės mokyklos pamokų.

Visi vadovai ir vadovės yra savanoriai, įvairių profesijų žmonės. Vadovus,-es saisto skautiškos tradicijos, atsakomybė, nuostatai, prievolės, skauto įstatai.

Oficialus Lietuvių Skautų Sąjungos organas yra „Skautų aidas“, leidžiamas LSS Tarybos Pirmijos.

SKAUTŲ AIDAS
4613 W 106TH PLACE
OAK LAWN IL 60453-5246

ALp(LK)3083
2006,Nr.4

